

Največji slovenski tednik v Združenih državah
Izhaja vsako sredo.
Naročnina:
Za člana, na leto... \$0.96
Za nečlane... \$1.50
Za inozemstvo... \$2.00
NASLOV
uredništva in upravnishstva:
1951 W. 22nd Place,
Chicago, Ill.
Telefon: Canal 2467

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter January 18, 1915, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917, AUTHORIZED ON JUNE 22, 1918.

No. 15.—Štev. 15.

Chicago, Ill., 16. aprila (April) 1919.

Leto V. Volume V.

Velikonočne misli.

Velika nedelja, praznik velikega pomena v velikem času! Kako svečano in veličastno se nam bliža leto! Bodi nam torej pozdravljena ti zaželjena blažena Velika noč! Aleluja!

Ves svet se ti klanja, te pozdravlja in blagruje ker mu prinašaš težko zaželjeni svetovni mir, Z oljčno vejico v svoji roki stopaš pred nas in nam naznanjaš dvojno Vstajenje: Vstajenje Večne Ljubezni — Onega, ki je premagal smrt in pekel, ter Vstajenje narodov iz stoletnega spanja.

Tvoj prihod pozdravlja vsa prebujena narava s svojim cvetjem in zelenjem, znamenje doseženega upanja in prenovljenja.

Kdo bise torej v resnici ne veselil letošnje Velike noči in letošnjega Vstajenja Gospodovega? Le oni človek, ki ima okamenelo srce.

Huda, napopisna in težka je bila križeva pot našega naroda v domovini, ko je stopal na svojo Kalvarijo — preskušnje; ko je nad 4 leta krvavel na narodni Golgati. Slednjič, ali končno je pa vendarle prestal vse to trpljenje. — Osvobodil se je stoletnega robstva in hlapčevanja pod krutim avstrijskim žetlom. Danes je slovenski narod — prost, svoboden pod zaščito nove Jugoslavije, kamor ga je gnalo in vleklo. —

Škoda, da ni danes več med živimi našega narodnega preroka, nepozabnega nam Simon Gregorčiča!

S kako vneto in s kakimi občutki bi gotovo on opeval letošnjo Veliko noč. Izpolnila se je namreč prerokba njegove nesmrtnih pesmi. V "Pepelnični poši" kjer je že več desetletij bodril, tolažil in naznanjeval našemu narodu lepšo bodočnost in enkratno Vstajenje rekoč:

Pepelni dan ni dan več tvoj.

Tvoj je — Vstajenja dan!

Minule štiri Velike noči je namesto radosti spremljala le žalost. Skoro ves svet je prešinjala bolečina krvave vojne, gorje in smrt. Čakali so rodovi, čakalo je človeštvo na novega Mesija, da bi ga rešil. In kdo je bil ta rešenik? Naš ljubljani predsednik Woodrow Wilson.

Ko je po večletnem opazovanju spoznal neznosno gorje in posledice minule svetovne vojne, ko je uvidel, da je svetovna demokracija v nevarnosti, je dvignil svoj glas in rekel: "Do tu in ne dalje! Sveta dolžnost nas Amerikance veže, da rešimo zatirane narode propada, da otmemo nesrečno Evropo pred splošnim poginom."

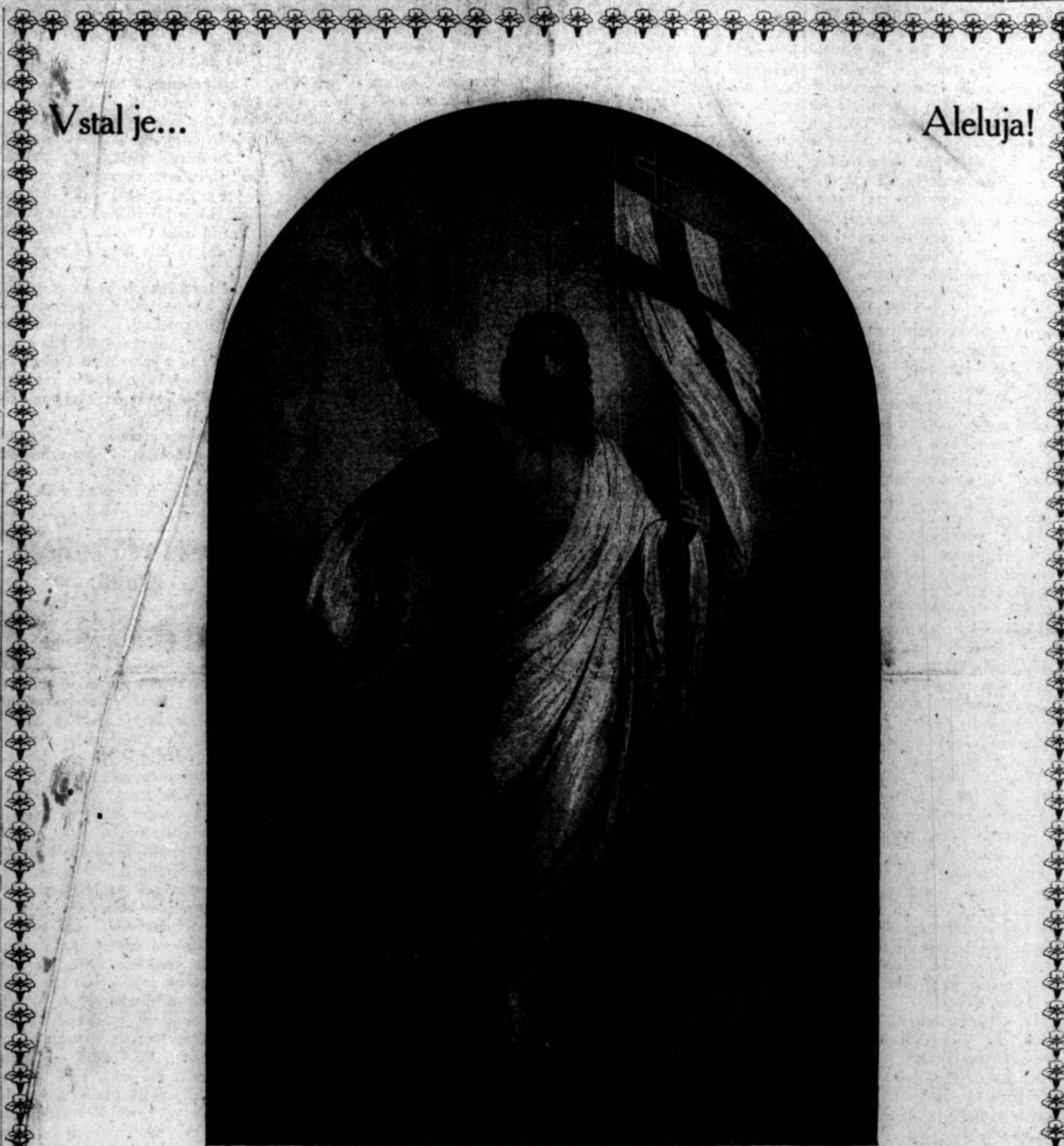
Bilo je na Veliki petek, dne 6. aprila l. 1917. ali oni pomembni dan, ko so Združene države napovedale nemški vladi vojno. Kmalu zatem je pozval stric Sam vse svoje fante in može pod prožje v trdni zavesti, da bo naša armada pripomogla k padcu Nemčije in njenih zaveznikov.

Po 18-mesečnem junaškem bojevanju in vsled energičnega nastopa Združenih držav je bil nemški militarizem uničen. Odlučne bitke Amerikancev pri Chateau Thierry, Marne, St. Mihaelu in Sedanu bodo ostale za vedno zapisane v svetovni zgodovini.

65.000 vrlih sinov naše mogočne Kolumbije je darovalo svoje življenje v tej vojni. Amerika je rešila zaveznike pogina in poraza.

Ni čuda, da poje danes ves civilizirani svet predsedniku Wilsonu slavo, da ga obožuje kot svojega rešenika.

Bodimo torej hvaležni Previdnosti Božji, da imamo tako modrega, dobrega, previdnega in človekoljubnega predsednika.

Vstal je...

Aleluja!

Letošnja Velika noč.

Raduj se, zemlja, letošnje pomladi,
Raduj se, svet, ker konec bliža se trpljenja.
Raduj se, duša, moja po navadi,
Raduj, človeštvo, se in pesem poj Vstajenja!

Vstajenja dan, dan zmage zaželjene. —
Vstajenje saj pravice celi svet pozdravlja.
Vstajenje narodov in misli ene,
Vstajenje letošnje mir blagoslavlja.

Raduj se vsakdo letošnje pomladi,
Raduj ves svet se spet miru na dan Vstajenja!
Raduj, i ti se narod moj! — Ne padi!
Raduj se zmage — svojega osvobojenja!

I. Z.

Velika noč! Oj doba zmage dneva,
Velika noč, ti letos naša blagrovana. —
Velika noč! — Naj pesem zdaj odmeva
Velika, močna: "Aleluja" in "Hozana"!

Premagana je smrt in vihra bojna,
Premagano sovraštvo, zlo in vse nasilje.
Premagan pekel sam, njegova vojna,
Premagan, strt je vsakdo, kdor krivičen bil je.

VELIKONOČNA.

Čez spečo naravo pohitel
mogočni Vstajenja je glas.
In vigrati hitela ovenčat
z zelenjem je polje in vas.

Čez polje studenček srebrni
vesel, razigran zašumi...
Zbor pevec krilatih nad cvetjem
s popevke vstajenje slavi.

Čez trate pa človek se plazi,
vstajenja v naravi ne vzre...
V viharju, v okovih ledenih
mu spava, umira sree.

Umolknejo ptice vesele,
po cvetkah se rosa solzi...
Iz dalje priplavajo vzdihli:
"Kdaj vstaneš, kdaj vstaneš
pa ti!"

A. Z.

Jeruzalemska zastava.

Ko smo se slovenski jeruzalemski romarji l. 1910 vkreali na ladjo v Trstu, je med drugimi vihrala na ladji tudi zastava jeruzalemska, t. j. na belém polju petero rdečih križev. Ta zastava ima mednarodni pomen, kakor vsaka katerekoli države. V Palestini vihra povsod tam, kjer bivajo franciskani kot varuhi svetišče, nad njihovimi poslopji. Izobesijo jo vsako nedeljo in praznik, potem kadar prihajajo romarji v večjem številu, ali kadar obišče svetišče kaka odlična oseba duhovskega ali svetnega stanu. Ravno tako izobesi vsaka ladja jeruzalemsko zastavo, ako se na njej vozi kustos sv. dežele, ali jeruzalemski patriarh. Znamenito pri tej zastavi je tudi to, da ima jeruzalemski patriarh oblast, nekaterim ladjam, ki vozijo v Levant, t. j. v Sredozemskem morju v obližju Grške, Carigrada, Maie Azije, Palestine in Egipta, dati pravico, da izobesijo jeruzalemsko zastavo, s čimer je združenih precej ugodnosti za dotično ladjo. Jeruzalemska zastava je pod pokroviteljstvom Francoske; leta država ima po berlinske pogodbe člen 62. iz l. 1878. pravico in dolžnost, čuvati in braniti čast te zastave, enako kakor svoje trobojnice. Žaljenje jeruzalemske zastave bi imelo kot posledico diplomatske zapletitjaje.

Od kedaj ima jeruzalemski patriarh zgoraj omenjeno oblast, ni natančno znano. Da se pa zasledovati nazaj v zapiski, da je od l. 1669. kustos Sv. dežel takrat, ko od l. 1291. do 1847. ni bilo patriarha v Jeruzalemu, dajal pravico ladjam, izobešati jeruzalemsko zastavo.

To pravico so dobivali seveda le katoličani. V pravem pismu je bilo tudi natančno povedano, za katero ladjo in kateremu kapitanu je podeljena pravica, ki je veljala 25 let.

Ugodnosti, združene s to pravico, so precejšnje. Najprvo je taka ladja pod diplomatskim varstvom Francoske; potem je tudi prosta vseh pristojbin v pristaniščih, ki po večjih lukah znašajo mnogo tisoč frankov. Dolžna pa je, vsako leto plačevati patriarhu, voziti zastonj franciskane, varuhe svetišč v Palestini in tiste duhovnike jeruzalemske škofije, ki se izkažejo s posebnim patriarhovim pismom.

Ko je leta 1847 sv. oče Pij IX. zopet oživil jeruzalemski patriarhat, je starodavno pravico zopet začel izvrševati patriarh.

Za časa berlinske pogodbe l. 1875. je imelo osem kapitanov na svoji ladji jeruzalemsko zastavo. V nekaj letih pa je število takih ladij naraslo čez sto. Dognalo se je večkrat v teh letih, da je moral Francoska poseči vmes in zahtevati zadoščenja za žaljeno jeruzalemsko zastavo. Turški vladi namreč ni bilo všeč, da toliko ladij ni treba plačevati pristopnin po turških pristaniščih, turške oblasti so zato sitnosti delale kapitanom, ti so se pa seveda sklicevali na jeruzalemsko zastavo in francosko pokroviteljstvo.

Konec so naredili tem razmeram s tem, da je francosko zunanje ministrstvo v sporazumu s patriarhom določilo: Jeruzalemsko zastavo sme sprejeti in izobešati le tista ladja, ki je po konzulatu svoje države dobila dovoljenje od francoskega zunanjega ministrstva. Patriarh pa ima pravico izdati petdeset patentov, in to samo štiri vsako leto. S temi določili je bila tudi turška vlada zadovoljna.

P. I. K.

Cerkev božjega groba v Jeruzalemu.

V vrtu tik božjega groba je naša cesarica Helena tempelj boginje nečistosti in boga prešestnika na Kalvariji. Mahom je očištila ajdovske gnusobe svete kraje, cesar Konstantin pa zapove postaviti nad božjim grobom cerkev, katero so blagoslovili l. 335. Bujno razvitočje se krščanstvo je bilo odslej 300 let skrben čuvaj najsvetejšega kraja, in romarji, priče tega, prihajali so iz celega sveta.

Leta 636 po Kr. premagal sarseniški kalif Omar Jeruzalem in tudi ključce cerkve božjega groba si prilasti; a za visoko plačo prepušča kristjanom tam opravljati službo božjo. Glej! kakor nekdanja ajdovska gnusoba, tako začena ajdovsk kristjanom pomagati čuvati božji grob mohamedanska pohlepnost po denarju.

Leta 1076, po Kr. pridejo romarji z žalostnimi pritožbami iz svete dežele: Seldčuki so se polastili božjega groba, romarje preganjajo, morijo, neznansko veliko plačilo tirja od njih, in mnogi ravnj umirajo lakote pred mestnimi vratmi. S pismom oga- ka jeruzalemskega Simeona pri- nese ta glas Peter Anlijenski tu- di k papežu Urbanu II. v Rim, ki strme posluša puščavnikove besede. Papež skliče veliko zbor v Klermont (1095) in križarske vojske se začnejo. L. 1096 odrine iz Evrope 100.000 konjenikov in 300.000 pešcev proti Jeruzalemu. Po triletnem hudem potovanju po suhem čez Carigrad bilo jih je skupaj komaj 35.000 mož, ki so 9. junija 1099. raz holmev emav- skih ugodili prikrat Jeruzalem. 15. pulja vlomijo kristjani me- stna vrata in vza-nejo Seldčukom Jeruzalem; Bogomira Builonske- ga si izvolijo za kralja novega jeruzalemskega kraljestva in ga kronajo v cerkvi božjega groba, kjer se še dandanes kaže njegov meč.

Bogomir podere pretesno staro cerkev božjega groba in postavi na starem mestu novi veličastni tempelj, ki pokriva božji grob z vrtni in Kalvarijo vred, in ki se je glede obzidja in glavne obli- ke ohranil neizpremenjen do da- našnjega dne. Odslej ne more bi- ti dvoma več kje so pokopali Je- zusa. Razven tega zanesljivega obzidja čuvali so nadalje njegov grob: najprej skozi 200 let hra- bri vitezi križniki in johaniti (slednjih velikanskega gosti- ca romarje razvaline so še sedaj vi- deti tik cerkve, a so turška last), leta 1322, pa se naselijo stalno prav v cerkvi poleg božjega gro- ba oo. frančiškani. Krščansko kraljestvo jeruzalemsko trajalo je le 88 let, potem pa je ključ cer- kve božjega groba prešel zopet v turške roke, ki ga imajo še dan- danes. Zvečer cerkev zapirajo, v jutro odpirajo, podnevi pa jo ve- dno stražijo in vstopnino pobira- jo. Tudi dobro! Najsvetejši kraj ostane tako neizpremenjen, obva- rovan tudi pred morebitno pre- veliko gorečnostjo naših in pred pohlepnostjo nevednih bratov raz- kolnikov. (Opomba ured. Skoro vsa Palestina, tako mesto Jeru- zalem, Betlehem i. dr. so si zavezni- ki prisvojili v minuli svetovni vojni pod vodstvom angleškega gene- rala Allenby.)

Leta 1555, so prenovili kapelo božjega groba. Gvardijan Boni- facij da staro kapelo do temeljev previdno razdejati in tedaj se po- kaže tudi v skalo vsakega grob. Mnogocvetilni pričujoči romarji so bili ginjeni od solz. Ko so vzdi- gnili velikansko alabastrno plo- ščo, na kateri se je dotlej maše- valo in ki je pokrivala kraj, kjer je počivalo truplo Jezusovo, po- kaže se koritu podobna votlina in v nji kos lesa, zavrt v potni prt, ki je pa kar razpadel, ko se ga dotaknili. Tudi lesena deska s po- škodovanim napisom se je našla zraven. Brati je bilo le še "HE- LENA MAGNI", tedaj iz časov sv. Helene, velikega Konstantina matere!

Leta 1808, je uničil strašen po- žar velik del cerkve. Streha ku- pole nad božjim grobom je bila iz težkih svilenih plošč, in celi potoki talečega se svineca so se vlivali navzdol. Čudež se sme i- menovati, da takrat ni bil razde- jan božji grob in niti niso zgore- la lesena vrata do njega.

Tako nam je ostal ohranjen grob Zveličarjev do današnjega dne!

Ali naj popišem božji grob? Sredi cerkve, pod veliko kupolo, od koder prihaja svetlo, stoji na samem precej velika kapela. V- stopimo v malo predvečer. Peter je prišel sem, a vstopiti si ni u- pal; Janez, ki za njim prihaja — to je bilo v jutro one prve veliko- nočne nedelje! — vstopi in za njim so vstopile pobožne žene. Ta prostor se imenuje "angelska ka- pelica". Tam leži še velik kos mlinskega kamna, ki je bil pred duri groba zavaljen. Angel je na tem kamnu pri vходу odprtega groba sedel, ko je sporočil pobo- žnim ženam vstajenje Odršenik- ovo. Vhod v grobni prostor sam je komaj za en meter visok. Pri- pogumno se in vstopimo v malo kapelico. Komaj troje romarjev ima v nji prostor stati. Notri za- gledamo najprej kamenito plo- ščo, menda kakih šest čevljev dolgo, dva in pol široko in toli- ko vzzvišeno. Pod to ploščo je najsvetejši kraj, kjer je počivalo mrtvo truplo Jezusovo. Tesno du- pljo razsvetljuje, če se ne motim, 27 velikih svetilk; oskrbujejo jih katoličani, grški, koptiški in ar- menski razkolniki.

Ali naj zdaj šele iščemo doka- zov, da je Jezus tu ob mrtvih vstal? Kdor ne veruje, naj vzame v roke evangelijske knjige, naj posluša sv. Janeza, tistega, ki za- trjuje, da "je videl, da pričuje in da je resnično njegovo prič- anje, ki ve, da govori resnično, da tudi vi verujete." — Naj poslušaj besede ostalega Odršenika same- ga: "Potipajte in pogledjte, saj duh nima mesa in kosti, kakor vi- dite, da jaz imam!" In Tomaž reče: "Vloži svoj prst semkaj in poglej moje roke; in podaj sem- kaj svojo roko in položi jo v mo- jo stran, in bodi neveren, ampak veren". K učencem pride pri za- prih durih, jih pozdravlja z "Mir vam bodi!", se pogovarja z njimi; pomaga jim pri ribjem lovu; z njimi je; spremlja dva u- čenca v Emavs in jima "zginje izpred oči."

Malo čez polnoč je in veliko- nočna nedelja: Aleluja! Turki so zvečer ob 8. uri zaprli cerkevna vrata, prebivalci sem na Kalvariji. Ljubi brat frančiškan me poišče, da me popelje v zakristijo, oble- če v mašna oblačila in odvede maševat na božji grob. Kakor de- te sem se dal voditi.

"Cor mundum crea in me Deus..." Zdaj, o Gospod, zljaj "čisto srce ustvari v meni, o Bog, in pravega duha prenovi v mo- jem osrčju."

"Da, to je pravi oltar; toda ni- ma vzdanih ostankov kaknega mučenika. Saj jih ni treba! Tu pod mramornato oltarno plo- ščo je počival sam Jezus, "ne mo- re se pa položiti noben drugi te- melj, kakor ki je položen, in ta je Jezus Kristus."

Ali skušnjo ima ta ljubeznivi frater, ki je pred menoj pač že mnogoterim drugim duhovnim romarjem stregel pri sveti maši! S prstom mi kaže od besede do besede v mašni knjigi. Čas je od- merjen in hiti, hiti. Zunaj pa že čaka morebiti nestrpnost drugo- verec, kopt, armence, da opravi za menoj svojo mašno pobož- nost!

Po vsakem svetem obhajilu po- staja naše srce kraj, kamor polo- žijo Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa. Če koga sprejmejo, ga pač ne bomo do gnusob in ne- redom žalili, zasramovali! Nov grob, prenovljeno srce ponudimo torej Jezusu kakor je to storil Jožef Arimatejec. Nikdar ne sme- mo tedaj sprejeti svetega obha- jila z omadeževanim srcem, sli- čiti, nikdar! "Naj torej človek sam sebe presodi in tedaj šele naj je od tega kruha in pije od tega keliha. Kdor namreč nevredno je in pije, je in pije v se proklet- stvo," uči stvo", uči sv. apostol Pavel. — V skalo vsekanemu grobu Jožefa iz Arimatejeve enako mora biti nadalje naše srce, ki sprejema svojega Gospoda, moč- no, trdno, plantee za božjo sla- vo in nobena peklenska moč ga ne sme nikdar premagati, pri- ravljeno mora biti zavoljo Boga "vse pretrpeti, vse verovati, vse upati, vse prenesti." S sv. apo- stolom Pavlom si moramo "sveti- biti, da ne smrt, ne življenje, ne ane- li, ne poglavarstva, ne obla- sti, ne sedanje, ne prihodnje, ne moč, ne visokost, ne globočina, ne druga stvar nas ne bo mogla lo- čiti od ljubezni božje, katere je v Kristusu Jezusu, Gospodu na- šem!" — In pred duri našega srca, ki je sprejelo svojega Boga, zavalimo težak kamen, t. j. ved-

ni spomin na nač. cilj in konec, spomin smrti, sodbje, pekla, ne- bes. V vseh svojih delih spomi- njajmo se poslednjih rečij in ve- komaj ne bomo grešili!

"Napočila je zora krasnega po- mladanskega jutra. Turki odpi- rajo vrata cerkve božjega groba, notri pa vrejo trume kristjanov veselih obrazov in glasen Alelu- ja! Aleluja! odmeva od sten in doli iz kupole nad grobom. — Da, zares! Aleluja! Aleluja! Ve- likonočno jutro je in mi smo že obhajali Velikonoe. Prvotna gi- njnost mineva romarja, solzice mu ne silijo več v oči, a na njeno mesto stopa nekako sveto navdu- šenje, ki zmože sili na dan, ne v sedah samo se pokazati, marveč ki hrepeni po dejanjih v čast in slavo božjo. "Kakor je Kristus vstal od mrtvih, tako tudi mi ho- dimo v novem življenju!" Spo- mlad prenavlja in pomilaja obli- je zemlje in vse se veseli! Tudi naše srce radosti poskakuj, Ale- luja! Aleluja!"

F. S. Šegula.

Časna straža.

Judeja, čufj — Poznaš li Kralja na Golgoti krvavi, ki mu sinovi tvoji prestol so zidali na skalnati podstavi

Kraljevo čelo s trnjem so obdali, ki ga planjava tvoja je rodila, za žezlo Kralju so trstiko dali, ki voda tvojih rek jo je močila. Jeruzalem, poglej na križ! In sinagoga, ti molčiš? Povej! Govori! Si li pozabila na časno stražo tam ob Kralju svojem, ki bi stopila v blesku tvojem pred prestol nov? O ne! ... Za stražo nisi se zme- nila.

s krvavo roko le si kroño vila, ti Kralja le si sramotila.

Pa vendar, sprave žrtvenik obdaja straža časna, sveta, ko umira Rešenik. Ljubeča Magdalena križ poljub- lja, v skrivnostno "Najsvetejšo" ma- ti blede bolešno gleda.

In poleg nje nedolžni svečenik, povzdigne v duhu prvič sveto kri, ki raz oltar na skalna tla rosi.

In umirajoči Rešenik? Pogled ljubeznipol in mil sočutje dobrim srcem vrača. oko ugašajoče nanje zre, dok da se zadnji zdihljaj ni izvil in božji Sin umrje.

V trenutku tem, ko se veselstvo zgraža,

ko tempelj sam o Jezusu spričuje, se na ljubeča srca milost vsuje, kraljevi dar dobiva časna straža.

Zdaj Golgota ne gleda Rešenika, na križu ne stoluje Kralj sveta, a tabernakelj naš ima nebes Gospoda kot jetnika. Jetnik ljubezni je postal.

pa kot jetnik je vendar kralj. Zato, srce ljubeče, pred oltar, ob Kralju večnem stoj na straži, ljubezen svojo vso mu skaži! V plačilo bo kraljev ti dar.

M. Elizabeta.

Trnjev grm ob potu v Betanijo.

Legenda. V. P.

Zunaj jeruzalemskega mesta ob potu, ki pelje v Betanijo, stoji trnjev grm. Teman in klubojec, oborožen z ostrim trnjem stoji tam osamljen ob prašni cesti, izpostavljen pekočim solnčnim žarkom. S svojim prostorom je bil videti za- dovoljen, če se tako more reči o trnju. Mimo je prihajalo vedno do- volj ljudi, ki so potovali v Jeru- zalem, ali so se pa od tam vračali. Iz svojega prostora je nemoteno la- hko opazoval vse potnike in poslu- šal njih govorjenje. Da, ko bi ev- tel, bi se mu ne godilo tako dobro. Tako ga pa vse pusti pri miru. Ko bi cvetel, kdaj bi ga že izkopali in ga presadili za zidove jeruzale- mskih vrtov — on pa — samotar in sin pušave, hoče zraka, hoče pro- stosti. Čeravno je preziran in se nikdo zanj ne zmeni, je zadovoljen s svojo usodo. Stoletja in stoletja že stoji tako ob potu in pripove- duje se o njem, da ga je zasadi- l trpin Job v svoji revščini in ne- sreči. Pripravečuje se tudi, če bo kdaj prišel na svet še večji trpin,

kakor je bil Job, tedaj se bo zgodil čudež, takrat bodo ti majhni, grč- vi in revni popki razcveteli. Tr- njev grm je to vedel, da bo težko kdaj prišel mimo njega bolj po- trepežljivi in bolj hedolžni trpin, kakor je bil Job, in vesel je bil tega. Prav si ni želel evetja. Samo enkrat, od tega je že dolgo, si ga je želel in to je bilo takrat, ko je šla mimo njega visokorastla žena, rajskomilega obraza in ob njeni strani zali deček. Tema dvema bi tako rad podaril rož, velikih, lepih in duhtečih rož — toda od takrat je že dolgo, dolgo in trnjev grm je na to že skoraj pozabil.

Na drugi strani eeste, ravno nasproti grmu je stala hiša z lepim vrtom. Bila je v rimskem slogu zidana in imela je krasno teraso. Ta hiša je trnjevemu grmu nena- vadno ngajala. Vsak dan je videl prihajati iz nje krasno svetlolaso žensko, ki se je ptem sprehajala po vrtu, ali je pa stala na terasi in zrla proti Betaniji.

"Učenik prihaja" slišal jo je spregovoriti. Potem je prišel po potu visok, lep mož, katerega po- gled je bil polu miline in dobrote. Ženska mu je hitela naproti, padla je pred njim na kolena in ga na- gorovila: "Pozdravljen, raboni!" in spoštljivo je poljubila rob nje- govega oblačila. On jo pa blago- slovilo.

"Gospod, ustavi se pri nas!" ga je boječe in hrepeneče prosila. "Zgodi se!" je odgovoril — in šel je z njo po evetemo vrtu v hišo.

Ta prizor je ganil trnjev grm in veselil se je svojega prostorača ob prašnem potu in solnčni vroči- ni. Kako je bil radoveden, kdo je ta raboni, pred katerim je padla na kolena s tolikim spoštovanjem ta bogata in imenitna ženska. O tem je premišljeval noč in dan.

Nekoč, bilo je v rani spomladi, takrat, ko so figova drevesa po- ganjala svoje prvo perje, je videl trnjev grm veliko množico ljudi, ki se je valila proti Jeruzalemu. V sredi množice je pa opazil uče- nika, ki je jezdil na oslici. Z des- nico je blagoslavljal in na njego- vem obrazu se je zrealila brez- mejna ljubezen združena s tiho za- lostjo. Ljudstvo je vriskalo, raz- prostiralo mu je na pot preproge in dragocene tkanine, mahalo je s palmovimi vejami, trosilo mu je na pot cvetje in iz tisočih grl je odmevalo: "Hozana, hozana kra- lju! Hozana sinu Davidovemu!" Tudi lepa, svetlolas ženska iz vrta onkraj eeste je s svojo sestro pletla vence in jih razprostirala ob potu.

Samotni trnjev grm se je stre- sel, ko je prijezdil mimo učenik; celo rob njegovega plašča se ga je dotaknil. Oh, ko bi imel vsaj eno evetko, da bi mu jo položil na pot, si je mislil in sramoval se je svojega trnja. Čut dosedaj nezna- nega strahu in neizrekljive lju- bezni ga je prešinil.

"Kadar pride večji trpin, kakor je bil Job —"

Od tega dne trnjev grm ni o drugem sanjal, kakor o Učeniku.

Ni se zanimal več za mimoidoče ljudi, ne za hišo na drugi strani ceste, le na njega je mislil, ki je jezdil mimo tako pomizno in tako veličastno ter blagoslavljal množico. Kako je bil lep in ljubezniv! Kakó prisrčen in dober!

Ne dolgo pred tem je trnjev grm sam bil priča, kako je ozdra- vil gobavega, kako je rešil obse- denega človega in izgnal iz njega hudobnega duha — tako, kakor je dolini. Oljska gora je stala sveča- no v ozadju, od katere se je po- slavljal zadnji odsev zahajajočega solnea. Iznad mesta se je blestela svetla templova streha.

Oko Učenika se je ustavilo na trnjevem grmu. Grm se je stre- sel.

"Ubogi trn", je spregovoril Go- spod in pogladil z roko boječe trnje, "tebe bodo zlorabili, ko bo- do umorili Boga". Grm je strepe- tal ob teh besedah. Želel si je smr- ti. "Gospod, meni ni več živeti, če se to zgodi," je prosil trn, "daj mi evetja."

"Pozneje," je mlo spregovoril Gospod, — potem, ko bo vse iz- polnjeno, kar mora izpolnjeno bi- ti, potem boš, razsvetel."

Globoko je vzdihnil trnjev grm in se kakor uničen sklonil k tlom. "Kadar bo prišel večji trpin, kakor je bil Job", je šepetl večer- ni vetrec žalostnemu trnju.

In ura je prišla, ko so pletli kro- no, gosto in grozno krono iz nje- govega trnja.

"Taka krona pristaja judovski- mu kralju", so se norčevali oni, ki so jo pletli. Trnjev grm se je branil kolikor se moral s svoji- mi bodicami, toda bil je premagan.

Iskaajoč pomoči se je oziral proti hitri onstran poti, če bi ugledal k- jem ono svetlolaso žensko, ki bi mu hitela na pomoč in ga rešila. To- da nje ni bilo. Hišna vrata so bila zaklenjena. Ciprese so zrlé čez vrtno ograjo na trnjev grm in te so mu povedale, da je njih gospo- darica šla z učenikovo materjo na Golgoto, kamp bodo peljali Go- spoda.

Trnjev grm je sameval ob potu in gineval žalosti. Želel je, da bi usahnile njegove korenine.

Toda glej! Večerilo se je in bi- lo je že vse kopčano. Na griču tam je stal križ na katerem je visel človek-Bog. — Tedaj je trn vskli- kl, njegovo trnje je bilo polno cvet- ja. Krvavo rdeči cvetovi so dehte- li in vetrec je odnašal njih vonj na grič Golgoto.

Zarano drugega dne je prišla svetlolas ženska zopet iz hiše. Njen obraz je bil blede in otožen. Zagledala je cvetoči trn in se za- čudila.

"Ali se te je Učenik dotaknil — ali so neizmerne bolečine največ- jega trpina te tako razvele?" je tiho šepetala. Nagnila se je čez grm in odlomila je vence evetov. "Pozdrav Učeniku," je vzkli- nila, "Odršeniku sveta!" — In šla je ter nesla škrlatni trnjev evet na grob, ki je bil vklesan v skalo. V njem je ležal Učenik.

Tedaj je bila trnu olajšana bo- lest.

Od tega časa je pognalo evetje na njegovem bodiču vsako leto v zgodnji spomladi, ko figovo drevo še le začena poganjati svoje brst- je — in to v spomin na trpina, ki je ved trpel, kakor Job in je s svo- jim trpljenjem in daritvij ona kri- žu odrešil svet.

Trnjevega grma se od takrat ni nihče več dotaknil in imenujejo ga sedaj:

"Rožni grm ob potu v Betani- jo."

Viteški red božjega groba.

(Spisal F. S. Š.)

"Pravoverni" Turčin, ki je bil v svetem mestu Mekki, dobi čast- ni naslov "hadži", kot romar po- stane "sorodnik" preroka Moha- meda in sme nositi zelen turban (svitek na glavi). Zelen turban se po mestih pogosto vidi, je po- nos vsakega "pravovernika", in vsaj pri slovesnostih ga nosijo najodličnejši možje.

Pa tudi za katoliške jeruzale- mske romarje je v tem oziru pre- skrbnjeno. Vsak prejme od vod- stva romarske hiše, kjer je pre- bival, "romarsko spričevalo", kot dragocen spomenik. Na po- dlagi te svedočbe dobi, če pla- ča določeno pristojbino, od fran- čiškanskega predstojnika (vari- ha Sv. dežele) romarski križec na rdečem traku, katerega lahko s ponosom, da je bil v Jeru- zalemu, nosi pri cerkvenih sloves- nostih na svojih prsih. Križec iz bron je za navadne romarje, iz srebra za duhovnike in svetno razumnistvo, iz zlata za prelaje in kneze. Pristojbine so: 15, 25 ali 150 frankov (kron). Franči- škanom je to podpora iz sreča že- leti, saj ima samo njih svetode- želska provinca (kustodija) v Palestini, Siriji, Egiptu, Cipru, Mali Aziji in Carigradu skrbeti za deset samostanov, 47 hospi- cov, 5 semenišč, 5 manjših "kole- gijev", 6 lekarn (zastoj za ubo- ge), 19 delavnic, 1 tiskarno, 38 ljudskih šol zo dečke, 21 za de- kelice, 2 sirotišči, 1 gimnazijo (v Aleppo), 500 zavetišč za uboge, 9 za romarje. Svetišč čuvaro 65, imajo 30 farnih cerkva in 16 po- družnic. Vso to ogromno delo o- pravljajo deloma redovni bratje (513.) ostalo po svetni, plačani od frančiškanov.

Romarski križec je ustanova papeža Leona XIII. Nekdanj samo za romarje, dandanes pa za vse zaslužne katoličane je ustanov- ljen "viteški red božjega gro- ba" — starodavno častljivo odlikovanje. Trditve mnogih sta- rejših pisateljev, da je ta red u- stanovil prvi jeruzalemski škof sv. Jakob, in da ga je pospeševa- la sv. Helena in njen sin car Kon- stantin Veliki, je nevrjetna, ne- resnična. Brez dvoma je nastal viteški red božjega groba, kakor ostali viteški red templarjev, johanitov i. dr. v časih jeruza- lemskih kraljev Bogomira Bu- lionskega ali njega naslednika Balduina I. (1118). Razločevali so se že v začetku vitezi bož- jeag groba od templarjev in joha- nitov v tem, da so ti prebivali kot redovniki (s četrto samostan-

sko obljubo, bojevati se z me- čem v roki za Kristusovo vero) v posebnih hišah, med tem ko so bili oni raztreseni po celem sve- tu: plemenitah, ki so v resnici v Jeruzalemu sprejeli občajni vi- teški udarec (Ritterschlag).

Zgodovinsko dogmamo je iz za- piskov vatikanskih, da je neki brat Johannes posređoval pri pa- pežu Aleksandru VI. (1456), ki je ustno podelil jeruzalemskemu gvardijanu izključno oblast plemenitašem podeljevati ob bož- jem grobu viteški udarec, katero oblast je kustos frančiškanov, potrjeno po mnogih pisnih poz- nejših papežev, izvrševal pet sto- letij.

Ko je Pij IX. zopet obnovil vsa ta stoletja prazni sedež katoliš- kega jeruzalemskega patrijarha, prenesel je nanj, imenovavši ga "Velikega mojstra vitezov bož- jega groba", tudi oblast imeno- vati nove viteze. Ali deslej so i- meli ti vitezi vsi enako dostojan- stvo. Zato je bilo mogoče podeli- ti to odlikovanje le prav redko, da ni postalo preveč vsakdanje. Na prošnjo patrijarha Valerga je torej Pij IX. s posebnim pis- mom leta 1868. odločil, naj ob- stoji viteški red božjega groba iz treh vrst: velikokrižniki, kom- turji in vitezi. Redovni znak o- stane kot deslej: rdeč križ s šti- rimi malimi zlatinimi križci. Red- ovna obleka je beli plašč z rde- čim "jeruzalemskim križem" na desnii rami.

Velikokrižniki zamorejo pri po- sebnih zaslugah za vero in božji grob postati le svetni duhovni in knezi, ministri, zastopniki držav, škofje, generali in sploh taki, ki že imajo veliki križ kakage dru- gega reda.

Nekaj let pozneje je dovolil na prošnjo istega patrijarha papež Pij IX., da se sme red podeliti tudi ženskam, o katerih je Leon XIII. s pismom patrijarhu Vin- cenciju Bracco, z dne 3. avgusta 1888., določil, naj se imenujejo "gospe božjega groba."

Papež Pij X. je s pismom, dne 3. maja 1907., čast velikega moj- stra pridržal sebi in svojim na- slednikom, tako da je odslej pa- trijarh jeruzalemski le namest- nik velikega mojstra.

V cerkvi božjega groba, in si- cer v stari votlini pod Kalvarijo, se hrani še meč prvega jeruza- lemskega kralja Bogomira Bu- lionskega, kot tenkega zarjavele- ga železa, s katerim jeruzalemski patrijarh navadno, če so odliko- vani pričujoči, podeljuje viteški udarec; če pa odlikovane ne pri- čujejo, stopi na njegovo mesto na- mestnik.

Pristojbine za tri imenovane vrste so: 1000 2000, 3000 fran- kov (kron), ki se nikomur ne spregledajo. Zopet moram ome- niti: Da so ustanovljene takse, naj se ne zdi nikomur kaj nena- vadnega! Saj je, če sem prav ob- veščen, to pri vseh odlikovanjih! Jeruzalemskemu patrijarhatu pa je ta vir dohodkov še posebej pri- voščiti. Pred stoletji so hoteli kristjani Turkom siloma odvzeti Sveto deželo. Zato so mnogi št- tja se bojevat: vojsčaki, vitezi božjega groba. Drugi premožnej- ši so poslali na svoje stroške po dva in tri vojake tja. Sedaj tega ni treba, pač pa potrebuje jeru- zalemski škof mnogo denarja za vzdrževanje svojih zavodov, ma- lega in velikega semenišča, far- (kongrne ni!) duhovščine, pi- sarne, kapitelja, in kdor mu pri- tem denarno pomaga, zasluži si častno ime in viteško odlikova- nje!

F. S. Š.

NAŠA TROBOJNICA.

10. XII. 1918.

Zastava naša barve tri: modro neba, rdečo kri, in beli sneg nam kaže.

Tako sedaj smo bratje tri: Hrvatje, Srbi, Slovenci mi Sinovi majke Slave.

In zvesta, modro ko nebo, ljubezen naša verna bo in nesebično čista.

Zastava naša! Naša kri prisega: Večno naj živi edinstvo vseslovanska!

Savinjska.

(Nova jugoslovanska zastava je modro-rudeče-bela trobojnica.)

Žal, da marsikdo čaka z odla- šanjem toliko časa, da je že vse zamujeno.

Božji grob.

Spisal P. Benigen, O. F. M.

Ni ga kraja na svetu, ki bi bolj zanimal ves človeški rod kot je božji grob v Jeruzalemu.

Od božjega groba v Jeruzalemu je odvaljen kamen in ta odprti grob ni več ječa, ampak je vrata v življenje, kajti v njem je Gospod življenja raztrgal vezi smrti. Božji grob v Jeruzalemu je nam zdaj vhod v večno, nemaljavno življenje.

Božji grob je čisto blizu Kalvarije, na kateri je bil križan Sin božji. Odprti je vsemu svetu in znan vsakemu kot predragoceno svetišče ne samo katolikom, ampak tudi nekatolikom vse čase do današnjega dne.

Nad njim se izpolnjuje vedno no beseda preroka Izaija: "Njegov grob bo častljiv."

Kdo ne misli rad, zlasti zdaj o velikodnem času na častljivi božji grob? Koga ne pretrese in ne ganje do solz pesem, ki se zove pri vstajenju Gospodovem: "Zveličar naš je vstal iz groba, vesel prepevaj o kristjan, premagana je smrt, trohoba, zdaj je veselja tvojega dah? In ravno letos bo posebno vesela Velika noč v Jeruzalemu, pa ne samo za Jeruzalem, ampak za ves katoliški svet, kajti Jeruzalem in z njim božji grob Zveličarjev je zopet po tolikih stoletjih v rokah krščanskih, last krščanstva. S kolikim veseljem se bo pač letos obhajala vesela Velika noč v Jeruzalemu, ker ni več nad njim ogospodar turški polomešec! Častljivi grob Zveličarjev, najdragocenejši svetišče kristjanov je zopet v posesti kristjanov! To svetišče, kamor je vleklo sree Marije, apostolov prvih kristjanov je po božji previdnosti ostalo do današnjega dne kot vedni dokaz za resnico Jezusovega nauka. Vsled napovedi Jezusove je bil razdejan Jeruzalem in sedanjí kristjani, pomneč besed Kristusovih so zbežali iz Jeruzalema onostran Jordana. Toda kmalu so se vrnili, in Rimljani so jih sprejeli z veseljem. Kristjani so si izvolili za svoje središče dvorano zadnje večerje na gori Sion, katera je vsled posebne božje previdnosti ostala neposkodovana. Kristjani so pa tudi hodili častit božji grob in Kalvarijo. Cesar Hadrijan, hoteč jim izbrisati spomin na ta sveta kraja, je dal postaviti na Kalvariji tempelj Jupitru in Veneri. Pa ravno nasprotno je s tem dosegel; kajti ravno to je ohranilo nedotaknjena najsvetejša kraja do 4. stoletja. V tem času je namreč prišla v Jeruzalem cesarica sv. Helena, dala je očistiti Kalvarijo poganske gnjusobe ter našla križ Kristusov. Njen sin Konstantin je pa se zidal veličastno in prekrasno cerkev, ki naj bi bila dostojna sv. kraj, kjer se je zgodil največji čudež, katerega je kdaj svet videl.

Konstantinova cerkev je obdajala grob Kristusov in Kalvarijo in ostala je do 7. stoletja v rokah kristjanov. L. 614 so Perzijani premagali Jeruzalem in porušili cerkev božjega groba. Kmalu so pa zopet dobili kristjani nazaj Jeruzalem ter zopet sezidali prejšnjo cerkev, za kar je imel največje zaslugi opat Modest iz Teodozijevega samostana pri Bethlehemu. Tako je bila bazilika božjega groba do leta 1010 v posesti kristjanov. To leto namreč je dal podreti kalif Hakim imenovan egipčanski Nero, pa on sam je dal dovoljenje kristjanom, da jo vnovič pozidajo. Tedaj je prihajalo na tisoče romarjev iz Evrope v Jeruzalem, ki so prinesli velikanske svote denarja za zidanje bazilike, ki je bila zopet kmalu postavljena.

L. 1099 so križarji po slavni zmagi dobili v last mesto Jeruzalem ter so poleg drugih svetišč se posebej cerkev božjega groba lepo uredili in okrasili. Toda njih blagonosno delovanje v Sv. Deželi ni trajalo dolgo. V hudi bitki l. 1187 jih je premagal Saladin in mesto Jeruzalem z vsvo Sv. Deželo, je prišlo v roke turkom. Za kristjane so zopet nastopili hudi časi; vendar cerkev b. groba so ohranili nedotaknjeno. Prišla je pa druga nesreča nad njo. Velik požar l. 1808 jo je močno poškodoval. Tedaj so razklopi Grki po zvišni dobili od sultana pravico, da jo smejo sami popraviti. Drugi so smeli samo prispevati denar; oni so pa hoteli imeti do nje največje pravice in oblast. Popravili ali bolje pokvarili so jo pa tako, da je izgubila popolnoma svojo nekdanjo notranjo obliko. Kjer je bil poprej kor, so Grki postavili zase

cerkev. Zdaj je v baziliki božjega groba grška razkolna cerkev, ki zakriva veliki del notranjostne in okoli nje se gre kakor po tunelu, da se pride do kapele božjega groba. Ta kapela je ravno v sredi rotunde pred grško cerkvijo. Tudi njo so sezidali Grki l. 1810 in sicer zelo priprosto. Njena oblika je podolgovata pravokotnik, dolga je 8,25 m, široka 5 m. in 5 m visoka. Ob straneh kapele božjega groba je 16 stebrov. Pročelje krasijo 4 zviti stebri in tri slike, pred katerimi gori več svetilnic. Vrhovna slika je latincev, srednja grška in spodnja armenska. Na obeh straneh vhoda v b. grob so velikanski svečniki, kateri so last teh treh obredov.

Skozi ozki vhod se pride v mal prostor, ki se imenuje angelska kapela. Dolga je 4,45 m in 2,90 m široka. Kakor piše sv. Ciril jeruzalemski, je bil to prostor pred b. grobom. Imenuje se angelska kapela, ker so tu sv. žene slišale angela, ki sta jima rekla: "Kaj iščeta živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč vstal je." Kos kamena na katerem je sedel angel je zdaj v zidan v marmornatem nastavku sredi kapele. Od stropa visi 15 svetilnic, pet srednjih pripada katoličanom, pet na desni Grkom, štiri na levi Armence in ena Ektom. Iz angelske kapele vodi 1,33 m. visoki vhod v božji grob. Prostor božjega groba je 2,07 m dolg in 1,93 m širok v katerem morejo biti naenkrat 3 ali k večjemu 4 osebe. Od nekdanjega groba je zdaj 1,50 m visoka skala, oboka ni več. Na desni je v kamen izsekani grob v katerem je ležalo telo Kristusovo od Velikega petka do nedelje jutraj in čakalo vstajenja. Grob Kristusov je 0,66 m visok, 1,89 m dolg in 0,93 m širok ter je združen s skalno. Vendar groba zdaj ni moč videti, to je notranjega kamna, ker ga obdaja bela marmorna plošča.

To nad vse dragoceno svetišče je sedaj zopet v rokah kristjanov. Veselimo se! Krepkejšega zagotovila, da je naša duša neumarjoča, nimamo, kot je vstajenje Kristusovo. Jezus bi bil nam tudi lahko drugače pokazal, da je premagal smrt, in mu ni bilo treba groba. Toda ni hotel. Kakor je On prišel na svet enako drugim človeškim otrokom, nam v vsem razen greha podoben, tako je hotel tudi po svoji smrti položen v grob. Strašno razmesarjen se je na Veliki petek zakril očem ljudi, ko je bil v grob položen; iz groba se je pa na Veliko nedeljo zjutraj zopet povrnil mej ljudi. Tako je poleg križa, ki je bil judom v pohujšanje, pogonom pa v nespamet, znamenje zmage, katero premaga vse sovražnike in razžene vse dvoje; kajti Jezus večna resnica je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v me veruje bo živ, akoravno umrje."

SLOVENSKI ROD, TVOJ DAN JE VSTAL.

Slovenski rod, tvoj dan je vstal! Tvoj zlati dan, dan tvoje slave. Sterné ga gledajo višave. Sterné poslušajo dobave. — Tvoj dan je vstal! — Slovenski rod, tvoj dan je vstal! V kraljevem blešku v znaku križa Oltarju glej se sprevod bliža. So li grobovi naši vstali? In davne dede nam poslali? Odločen, smel jim je korak O. to ti ded. . . glaj ta junak. Je mladi naš slovenski rod. Na čelu nosi dedov vero. V junakihih prsih njih srčnost. V obleki dedov, kroj in mero. In v zlatem srečju njih krepost. To je naš rod!

Ves mlad in čil, ognjen krepak; Pod križem je postal junak. Pod križem sebe je spoznal. Kot orel dvignil se je s tal. Pod križem je Marijin znak Na prsi si pripel junak. Pred njo stoji z zastavo v roki. Ves smeh sovragov ga ne bega. Junak v ponižnosti globoko Zvestobo Materi prisega: "Brezmadežna, pomagaj nam, Da zvesti veri smo edini: Papežu in domovini. Slovence, Čeh, Poljak, Hrvat, Vsi le en glas — Vsak bratu brat!" Tvoj dan je vstal!

Tvoj zlati dan, slovenski rod. Dokler bo Kristus, tvoja pot In tvoj ponos, Marijin znak, Le v Kristusu si ti junak!

S. Elizabeta v "Bogoljubu".

Gornjo krasno in času primeren pesem nam je doposlal naš sobrat in naročnik Marko Bluth v Hesperia, Mich.—Op. ured.

Slepčeva povest.

Priobčil P. P.

Svojo povest naj vam pripovedujem; tako želite povest slepega moža — bogve, ali vas bo zanimala ali ne. Pa naj bo!

Tako se je vdal slepi mož mojemu prigovarjanju in je nadaljeval:

Tisto pomlad sem se bil poročil s Terezo. A še tisto leto, nekaj mesecev po poroki, sem odšel v Ameriko. Veste gospod, revščina je slaba tovaršica. Gorje mu, kdor nima svoje strehe in mora biti svoj živ dan odvisen od dobre ali slabe volje ljudi. S Terezo sva mislila, da bo v zakonu zadostovala le ljubezen; a bilo je premalo. Ljubezen je res bila, toda uboštvo in odvisnost sta bila breme. In rekel sem: v Ameriko pojdem; dobim zaslužek; pišem po Terezo in v novi domovini si ustanoviva nov dom in novo srečo. — Šel sem.

Srečno sem dospel čez veliko "lužo" in naenkrat sem stal sam v tuji deželi, med tujimi ljudmi. Hudo se mi je godilo izprva; toda imel sem zdravo telo in trdne misli in čutil sem v sebi moč, da dosežem, kar sem si namenil. Dobil sem delo. Delal sem, trpel sem, varčeval sem in — verjemi — dolar ik dolarju: naposled se je nabralo precejšnje premoženje. Najel sem stanovanje in treba je bilo le še Tereze, da bi kuhala in čedila — in sam svoj gospod bom in bom imel še druge na hrani in stanovanju.

Pisal sem Terezi in rekel: "Pusti doma vse in priidi. Stari Blazon ima sina v tem kraju in namerava odpotovati z doma. Ž njim pojdi. On ve za kraj, ker je že bil v Ameriki."

In tako sem čakal, da pride Tereza in potem — mislil sem — potem bo moja sreča popolna. Delal sem v tovarni pri veliki parni žagi. Moje opravilo je bilo, da sem pomagal kurjaču pri parnem kotlu.

In bilo je v tistih dneh — računal sem, da mora imeti Tereza moje pisno že v rokah — v tistih dneh, ko sem stal ob kotlu in donasal ptemog kurjaču. In kar naenkrat — dobro se spominjam — se je pobilsko pred očmi, počilo strahovito in neka strašna drugače pokazal, da je premagal smrt, in mu ni bilo treba groba. Toda ni hotel. Kakor je On prišel na svet enako drugim človeškim otrokom, nam v vsem razen greha podoben, tako je hotel tudi po svoji smrti položen v grob. Strašno razmesarjen se je na Veliki petek zakril očem ljudi, ko je bil v grob položen; iz groba se je pa na Veliko nedeljo zjutraj zopet povrnil mej ljudi. Tako je poleg križa, ki je bil judom v pohujšanje, pogonom pa v nespamet, znamenje zmage, katero premaga vse sovražnike in razžene vse dvoje; kajti Jezus večna resnica je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v me veruje bo živ, akoravno umrje."

Ko sem se zavedel, sem čutil grozne bolečine po vsem životu. Odprl sem oči, da bi videl, kje sem; toda bila je tema. Slišal sem človeške glasove in stopinje, a videl nisem žive duše. . . Moja roka je ležala na odeji; neka druga — mehka in gorka — je posegala po nje in poskušala, kako bi je žila. Bil je zdravnik. Skušil sem, da bi se dvignil. Ni šlo.

"Kje sem?" vprašam. Moj glas je bil razkav in slaboten, da sem se čutil sam sebi.

"Kje sem vendar? Kdo je tukaj?"

"Jaz sem, zdravnik," je odgovoril nekdo.

"Ali sem v bolnišnici?"

"Da. Toda ostanite popolnoma mirni, prijatelj!"

"Ali je noč?"

"Pa zakaj ne prižgete luči?"

Nič odgovora. . .

"Kaj se je zgodilo z menoj? Prosim vas, povejte mi. Spominjam se. . . Kako je že bilo? Počilo je strahovito in potem — kako je že bilo?"

"Bili ste ranjeni," je pojasnil zdravnik, "kurjaču pa je usmrtilo poleg vas. In vas so pripeljali v bolnišnico; tega bo že kmalu mesec dni."

Sedaj se mi je začelo nekaj dozdevati. . . V grozni negotovosti sem poprosil:

"Zdravnik, povejte mi in ničesar mi ne prikrivajte! Noč je, in zame bo noč za vedno. . . Jeli?"

Zopet isti odgovor: "Prijatelj bodite mirni in nikar se ne razburjajte."

Dovolj. Vedel sem, da sem slep. Zaječal sem naglas:

"Noč? Noč za vedno?"

Ali veste, kaj je to pomenilo zame: slep za vedno? Kaj bom sedaj? Kaj bo z ženo Terezo, ki ji moja nesreča zagrenila vse njeno mlado življenje? O, da sem moral iti za denarjem po svetu; zakaj nisem ostal doma v uboštvu in odvisnosti; bil bi imel vsaj zdrave ude. Ali pa, — zakaj

me ni rešila smrt in me ugrabila na mesto Ko bi bila izvedela Tereza za mojo smrt, bi bila jokala, pač; a bi ji bilo vsaj prihranjeno neko breme za vse življenje. Tako pa —

Bil sem ves obupan in želel sem si le smrti, smrti. . .

Ne vem, koliko časa sem ležal v obupu in toposti. Nekega dne pa mi kar vstane neka čudna misel: Tereza, moja žena, ne sme izvedeti, kako je z menoj. Morda se mi odšla od doma. Ona nesme semkaj. Zanj je naj bom kakor da me ni na svetu. Ona naj me ima za mrtvega — za takega, ki nima od njega več nobenih zvez in nobenih dolžnosti. . .

Poklical sem strežnico in jo prosil:

"Sestra!"

"Tukaj sem."

Glas njen je bil tih in mehak.

"Prosim sestra, ko bi mi pisali."

"Z veseljem," je odgovorila in prinesla pisalno pripravo.

"Pismo bi mi pisali."

"In do koga?"

"Do nje — do Tereze, ki je bila moja žena. . ."

Vem, da se je čudila. Toda razložil sem ji, da imam v stari domovini Terezo, ki ne sme nikdar izvedeti za mojo nesrečo. Njej ne sme kaliti njene mladosti zavest, da je priklenjena na moža-slepega. Jaz sem zanj kakor mrtve. Ona naj ostane v domovini in naj živi v prepričanju, da je mrtve taisti, ki je bila poročena z njim. . .

"Kaj naj ji torej pišem?"

"Pišite ji, sestra, da sem mrtve."

"Ampak," je ugovarjala —

"saj vendar niste mrtvi."

"Nisem mrtve, toda zanj sem mrtve! Slišite: za Terezo sem mrtve. . . Pišite torej, da me je zadela nesreča pri parnem kotlu in da sem mrtve. Nič naj ne hodi v Ameriko; denar bo dobila po pošti in potem naj živi, kar sem si prihranil."

Toda strežnica se je branila in je ugovarjala, češ ta-novica jo bo potrla in ji napravila žalost, da ji večje ne bo mogla. . .

"Vem, da bo jokala in obupovala, ko bo prebrala pismo. Vem to, sestra. Toda vi pišite, da sem jo imel v spominu do zadnjega. In to jo bo tolažilo. . ."

"Toda" — je ugovarjala strežnica — "pomislite: Tereza je še mlada. In ko bo mislila, da je mrtve tisti, ki je bila poročena z njim — potem. . ."

"Vem, kaj mislite, sestra," sem se nasmehnil, "toda ne skrbite. Poznam Terezo in vem, da na drugo možnost ne bo mislila. . ."

Strežnica je nekaj pomišljevala. Potem je rekla:

"Ali bi ne bilo bolje, da ženi poveste, kako je z vami. Ona vas ljubi. Njena ljubezen, ker je resnična, se vsled tega ne bo zmanjšala. Ona vam bo stregla na vse načine in presedala noč in dan ob vaši bolniški postelji. . ."

"Ne, ne! Vem, o dobro vem, da bi ona to storila. Ona bi se žrtvovala zame, a ravno tega jaz nočem. Smil se mi njena mladost. . . Jaz kaj jaz! Jaz naj trpim in naj umrem na tujem. Ona! O, na naj se veseli življenja. . ."

Sedla je in slišal sem, kako je drsalo pero po papirju. Čez malo časa pa je spregovorila:

"Napisala sem. Ali naj vam preberem?"

"Prosim preberite."

In brala je:

"Uboğa in nesrečna Tereza! Tvoj France — tvoj mož — je zate mrtve. Zadel ga je nesreča pri parnem kotlu in izgubil je pogled za vedno. To je nesreča, res. Toda on ni le slep, ampak on Tebe noče pustiti blizu, on je zate mrtve. In to je največja nesreča. Ko bi bil on zate živ, bi ga smela dati slepega, ljubiti in mu stregi. V temo njegovega življenja bi sijala Tvoja zvesta ljubezen; zanj bi delala in skrbela, zanj bi se žrtvovala. . . in v tem bi bila sreča Tvojega življenja. Tako pa — on je zate mrtve — in Ti ne smeš biti deležna te sreče! O, da bi mogla vsaj umreti in —"

"Ženska!" sem zakričal kolikor so mi dale moči — kaj pišete tukaj? In ta glas. . . To je znan glas. . . To si ti — ti —"

Čutil sem, kako se je dvojno okrog mojega vratu. Terezino lice — s solzami namočeno — sem začutil ob svojem. Da, bila je Tereza, ki mi je šepetala:

"Jaz sem Tereza, Tvoja žena, ki hočeš, da bi bil ti zanj mrtve. A jaz sem prišla, da bi s teboj žila. In da bi s teboj srečna bila. . ."

To, gospod, je moja povest.

Vprašali boste, kako je prišlo, da se je Tereza tako nenadoma znašla v bolnišnici. Čisto priprosto. V tem, ko sem ležal v omotici — in to je trajalo par tednov — je bila dospela z Blažonom v Ameriko in me našla nezavestnega, borečega se s smrtjo. Ponudila se je sama za strežnico in čula ob moji postelji noč in dan ter tako dočakala, da se je moje zdravje obrnilo na bolje. Zdravnik se je izprva bal povedati, da ji bo pač rešil moža, a da temu možu vida dati ne mogel. Toda, ko ji je povedal, — ali mislite, da jo je to spravilo v obup? Ne. Roke je povzdignila in zahvalila zdravnika, rekoč: "Da mi rešite le njega, dovolj je to!"

Da, gospod, Tereza je blaga duša. Le pogledite, prosim, ali se niso odprla vrata in ali ni postavila kozarca na mizo in zopet odšla po poslih. Ne vidim, a čutim vse! In tako mi streže noč in dan in vedno je vesela in vedno mi v povedati toliko novega v razvedrilo. Da, Tereza je biser! Bog bodi zahvaljen za njo! — "Močna" žena! . . .

Dve materi.

(Priredil Rev. J. Plaznik.)

Gospod Anton je obiskal dve materi, spadajoči v njegovo cerkveno občino. Obe sta napravili na njega čudovit vpliv. Naziraj oba mater so bila zelo različna.

Zavoljo njenih sinov Edija in Barnija ju je gospod obiskal. Bila sta prijatelja in mašna strežnika, odkar ju je sestra Doroteja prišla za drobni ročici in peljala v zakristijo. Sedaj sta mislila na prihodnost in sklenila postati duhovnika. Prosila sta gospoda Antona, da bi se oglasil pri njih na domu in pridobil dovoljenje starišev.

K Edijem — starišem je gospod šel najprej. Ti ljudje so si znali pomagati. Lansko leto so kupili lepe zavese za okna v prednji sobi, kuhinjo so podaljšali in v ospredju so postavili lep "porč".

Edijeva mati je bila visoka, lepa žena; na čelu so ji kazale gube, da je doživela že marsikatero razočaranje. Ono jutro, ko se je gospod oglasil pri njej, je sedela na porču in brala list precej "naprednega" značaja.

"Zaradi Edija sem prišel k vam, gospa," pravi gospod Anton; dober dečko je in —

"Tisto pa gospod, veliko bolj si je od svojega očeta. Res ne vem, kaj bi počela brez njega; velika tolažba mi je."

"Ali bi ga mogli zapustiti?"

"Nikamor ga ne morem pustiti; Zakaj vprašujete take stvari?"

"Ali bi ga tudi Bogu ne dali? Vaš sin bi bil rad duhovnik."

Obraz ji je pobledele, za trenutek se pest skrčila in pokazali so se belji členki. Nato je jezno dvignila glavo in rekla:

"Edvard ima svoje dolžnosti do mene, gospod Anton. Jaz sem žrtvovala svoje življenje, da sem ga pripravila na svet. Jaz sem ga vzgojila; sedaj, ko je dovolj star, da bi mi bil v pomoč in tolažbo, mu tudi ne bom pustila, da bi šel, kamor bi mu domišljija velevala. Bog hoče, da stori svojo dolžnost do svoje matere tukaj doma. Kot duhovnik znate, da je to jasno, kakor beli dan."

"Kaj pa je dečkova dolžnost do očeta, nebeskega Očeta," je gospod nežno predlagal; na obrazu so se pokazale mučne poteze in razočaranje. "Bog je žrtvoval svojega edinega sina; ali se moremo mi vstavljanj, kadar je treba žrtve?"

"Edijeva mati je nervozno predmikalala roki."

"Gospod Anton, mislim, da je naravnost nesramno od vas, da pridete sem z vašo pridigo," je oporekala, "Prava vera mora celiti sra, ne pa jih žaliti. Kristus je celo življenje ljudi tolažil, vi, kot njegov namestnik, bi morali delati isto."

Gospod Anton je nekoliko zarudel. Čutil se je, kake nazore mu ta žena o Kristusu nauku. Krščanstvo brez križa! Duhovnik je zmajal z glavo.

"Nisem prinesel mir, ampak meč," je tiho govoril. "Če kdo hoče iti za menoj, naj vzame svoj križ in mi sledi. Kdor ljubi očeta in mater bolj, kakor mene, ni mene vreden."

Gospa je vzela list in jezno vstala.

"Prosim lepo, oprostite," je rekla hladno. "Glava me boli. Vaš napad je preveč za ubogo žensko. Z Bogom!"

"Z Bogom, gospa!"

Glavna ulica se je radovala pomladnega dneva. Gospod Anton je korakal dol proti siromašnemu delu mesta. Ko potrkal pri leseni hiši, odpre vrata mala, temnolastna deklica. Vgledavši gospoda se veselo oklene njegovih rok.

"Dobro jutro, gospod," se čujejo pozdravi iz zgornjega nadstropja in štirje malčki priropočejo po stopnicah.

Hišna mati si obriše roki s predpasnikom in hiti k vhodu.

"Ali hočete kozarec vina, gospod?" Mary obriši ta stol za gospoda."

Duhovnik se oddahne in vse do blizu okna. Ta dom je reven, pa dovolj dober za priprosto družino.

"Zaradi dečka, zaradi Barnija, sem prišel," je rekel duhovnik.

"Je pa že zopet kaj napravil, ni res gospod," je hitro vprašala mati.

"Oh, ve matere," se je nasmehal duhovnik. Če bi bili vaši otroci pravi angelji, bi ve rade, da bi bili še bolj angeljski. Trdo življenje ste imeli, že vidim; sedaj sem prišel pa še jaz, da do- prinesete še eno žrtve."

"Kaj pa gospod?"

"Na dečka mislim."

"Barnija."

"Zadnjič mi je izrazil željo, da bi bil rad duhovnik."

Na široko so se odprle materne oči; njena tresoča roka je iskala prsa. Naenkrat se vsede, si pokrije glavo s predpasnikom in joka.

V duhovniku se vzbudi pomilovanje. Vstal je in narahlo položil roko na ramo.

"Nisem mislil, da vam bo tako hudo," je priznal duhovnik.

"Vem, da bi vam bilo težko odpovedati se Barniju, ko je ravno odrasel; da lahko dobi delo in vam tako olajšuje stare dni."

"Kaj to, kaj to," jelela mati.

"To ni žalost, le ta misel — ta misel! Moj otročiček, moj mali deček, da bi stal pri oltarju in pel novo mašo! Kaj že govorim, klepečem, kakor otrok. Ne jokam zaradi žalosti, ampak veselja, hvalečnosti."

Gospod Anton je imel rosne oči.

Čez enajst let je vsaka pot peljala v Francijo. Edijeva mati je objemala svojega sina, kakor bi ga hotela vedno imeti pri sebi. Kljub temu je moral iti po prvem žrebanju. Ni ga hotela dati Bogu, morala ga je dati državi.

Tri mesece pozneje sta se srečala: gospod Barni in njegov tovariš izza onih let, ko sta skupaj stregla pri sveti maši. Ranjeni Edvard je imel še poliko moči, da se je splazil tako blizu zakupa, da ga je gospod Barni opazil. — Med točo krogel gre duhovnik ranjenemu na pomoč. Nehote vsklikne. Edvard je odprl svoje trudne oči. Spoznala sta se. Duhovnik, duševno potrj, ga je spravil v zakop; nesrečni prostak je še živ, toliko časa, da se je spovedal.

"Ali imaš kaj sporočiti nji?" je vprašal duhovnik.

"Komu?" je mrnal umirajoči vojak.

"Svoji materi, Edi."

"Ne mislim na njo; ne morem: ne vem zakaj. Na očeta nebeskega Očeta mislim. V tem bi moral biti, kar je Njegovega. Barni, duhovnik bi moral biti, kakor ti, pa mi ni pustila. Sedaj pa moram umreti, ne da bi dovršil svoje delo in — Barni — bojim se, bojim."

Tisto noč, ko je gospod Bernard klečal ob mrtvem truplu svojega prijatelja iz otroških dni, je dvignil svoje oči proti zvezdam, ki so po svoji stari navadi prijazno migljale nad krvavim bojišnim poljem. Njegovo sree je začelo hitro vtrpati, ko je iskreno zahvalil Boga, da je bila, tako mater, kakršna je bila, četudi že mrtva, vendar še vedno duhovno ob njegovi strani, da moli za njega v nevarnostih, mu daje pogum, da služi Bogu in domovini, katera je dovolila

“GLASILO K. S. K. JEDNOTE”

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jedinote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnništvo: Chicago, Ill.

1951 West 22nd Place. Telefon: Canal 2487.

Naročnina: Za člana, na leto.....\$0.96 Za nečlane.....1.50 Za inozemstvo.....2.00

OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA.

Issued every Wednesday.

Owned by the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union of the United States of America.

OFFICE: CHICAGO, ILL. 1951 West 22nd Place. Phone: Canal 2487.

Subscription price: For Members, per year.....\$0.96 For Nonmembers.....1.50 For Foreign Countries.....2.00

Vprašanj, vprašanje glede skupno izplačane bolniške podpore je pa izpustilo.

VESELE in zadovoljne velikonočne praznike želim vsem cenj. članom in članicam!

Pavel Schneller
gl. preds. K. S. K. J.

VESELE in srečne ter zdrave velikonočne praznike želim vsemu cenjenemu članstvu Jednote!

Josip Zalar,
gl. tajnik K. S. K. J.

Uredništvo "Glasila K. S. K. Jednote"

želi s tem vsem cenj. članom in članicam, čitateljem in sodelavcem lista prav vesele in zadovoljne velikonočne praznike!

Številke govore.

V predzadnji (jubilejni) številki Glasila je bilo čitati kratke zgodovinske podatke 81 društva naše K. S. K. J.; v zadnji številki pa še podatke 4 društev; torej skupaj 85. Od 50 društev nam še manjka zaprosilnih podatkov ter ne vemo, če jih bomo kdaj dobili za objavo ali ne. Žal, da je dosti društvom nemogoče odgovoriti na zaprosilne dveh vprašanj, ker nimajo več starih zapisnikov in društvenih knjig na razpolago in vsled različnih drugih vzrokov ali ovir.

Veseli nas, da sta se dve tretjini društev odzvali prošnji uredništva Glasila s precej natančnimi in važnimi svojimi zgodovinskimi podatki.

Ker bosta marsikako društvo, tako tudi članstvo naše K. S. K. J. zanimali osebnost dve točki gornjih pojasnil in podatkov, hočemo o teh dveh točkah na tem mestu bolj obširno spregovoriti. Ti dve točki sta: Skupna izplačana bolniška podpora od strani krajevnih društev in sedanje skupno premoženje istih društev.

Izmed 85 dopisov ali poročil o zgodovini krajevnih društev je sedaj lahko posneti, da je 68 krajevnih društev označilo vso dosedanja skupno izplačano bolniško podporo, 17 društev izmed gornjega števila je odgovorilo na več

Urednik Glasila je vzel minuli teden v roke vse te dopise ter je po večurnem delu dognal natančno, koliko bolniške podpore je izplačalo gori omenjenih 68 društev? — Kaj mislite, koliko?

\$444,087.36.

Beri: Štiristo štiriinštirideset tisoč, sedem in osemdeset dolarjev in 36 centov! torej približno pol milijona dolarjev! Ker je pa 68 društev ravno polovica celokupnega števila društev K. S. K. J., lahko računamo, da so vsa krajevna društva od ustanovitve do danes izplačala že okrog enega milijona dolarjev bolniške podpore in podpore za pogrebne stroške.

V jubilejni izdaji je na 5. strani označeno, da je K. S. K. J. izplačala tekom svojega 25-letnega obstanka ali poslovanja skupne podpore v znesku

\$1,625,380.73

(En milijon, šeststo dvajset pet tisoč, tristo osemdeset dolarjev 73 centov.)

To je bilo za posmrtnino, poškodnino, operacije in dolgotrajno bolezen.

Če prištejemo k \$1,625,380.73 še dosedaj znano skupno izplačano bolniško podporo od 68 krajevnih društev, ki znaša \$444,087.36, dobimo celokupno svoto

\$2,069,468.09.

(Dva milijona, devet in šestdeset tisoč, štiristo osem in šestdeset dolarjev in devet centov!)

Dragi nam sobrat, ali draga sestra, prečtati to ogromno svoto še enkrat!

Ako bi to svoto danes enakomerno razdelili med 12,500 članov in članic, bi dobil sleherni \$165.56.

Tukaj navajamo samo 10 društev po vrsti, ki so tekom svojega obstanka izplačala največ bolniške in pogrebne podpore in sicer:

Društvo št. 25.....	\$ 41,342.06
" " 7.....	35,000.00
" " 12.....	30,625.50
" " 30.....	27,520.00
" " 2.....	23,644.00
" " 29.....	21,817.00
" " 53.....	18,834.62
" " 1.....	18,682.06
" " 33.....	16,000.00
" " 77.....	13,668.50

Skupaj.....\$247,133.74

Skoro četrta milijona dolarjev bolniške podpore, ali več kot polovico celokupnega gori označenega zneska je izplačalo 10 tu navedenih društev. Pri tej podpori so vpoštet tudi izplačani pogrebni stroški.

Poglejmo sedaj na rezultat druge točke, to je sedanje društveno premoženje. Kakor že omenjeno, je dosedaj naznanilo 78 krajevnih društev naše Jednote svoje finančno stanje. — Isto znaša

\$115,045.12.

Če bi minulo leto nesrečna španska influenza tako ne prizadela društvenih blaginj, bi znašalo to premoženje še enkrat toliko. Vse jedno je pa \$115,045.12 za 78 društev primeroma še lepa svota, ali \$1,475. povprečno na eno društvo.

Po premoženju ali stanju blaginje se deli 10 najbogatejših naših društev sledeče:

Društvo št. 7.....	\$ 20,372.20
" " 2.....	7,400.01
" " 50.....	5,303.15
" " 29.....	4,350.00
" " 25.....	3,766.74
" " 43.....	3,746.35
" " 15.....	3,164.48
" " 63.....	3,072.70
" " 1.....	2,811.26
" " 3.....	2,425.01

Skupaj.....\$ 56,411.90

Posojilo Svobode in Zmage.

VICTORY LIBERTY LOAN.

7 važnih točk o tem posojilu.

1) Narodna čast in ponos. — Vsak mož — beseda, ali vsak pošten človek ne bo pripuščal, da bi moral njegov upnik dolgo, ali celo vedno čakati na poravnavo odprtih računov. To velja tudi o narodu. Državni, ali narodni dolgovi so dolgovni celokupnega ljudstva v obče; v ožjem pomenu besede pa tudi vsakega posameznega državljanja. Amerika je doslej še vedno točno plačevala svoje vojne dolge v sicer narejene v revolucionarni, civilni in španski vojni. Če se ne bomo tega načela tudi zdaj držali, bomo izgubili doseženi narodni ugled, čast in ponos v svetovni javnosti. Amerika torej ne sme biti dolžnica!

2) Hvaležnost. — Posojilo Svobode in Zmage bo pripomoglo k hvaležnosti do naših ranjenih in bolanih vojakov. Vlada potrebuje denar, da jih oskrbuje, da jim bo pomagala in skrbela zanje tako tudi za njih podpore vredne sorodnike. Ako bo Amerikane vpošteval samo to dejstvo pri prihodnjem Vojnem posojilu, bo brezdvomno storil svojo patrijotično dolžnost.

3) Trgovina in industrija. — Dosti vojnega materiala namenjenega v svojo prvotno svrbo bo treba sedaj uničiti in predelati. N. pr. poslopja po raznih taboriških (camps) bo treba pregraditi, da bodo odgovarjala razmeram časa. Vso trgovino bo treba preustroiti zopet na podlagi mirovnega stališča.

4) Glavni faktorji ameriške zmage. — Da so stopile tudi Združene države v vojno moramo to dejstvo pripisovati: ljubezni do svobode, postave in pravice. To so glavna načela ameriškega naroda. Amerika se sedaj lahko ponosa, da je bila tudi ena izmed ohih velesil, ki so zmagale krivice nad pravico. Ker je Amerika pri tem prevzela veliko odgovornost na svoje rame, je torej upati, da jo bo sedanje Posojilo Zmage utrdilo v še večji moči in še večjem mednarodnem ugledu.

5) Odgovornost bogatinov pri Vojnih posojilih. — Takozvana ameriška prislovica "Let George do it" ne sme pri tem obveljati. Motite se, ako mislite, da imajo bogatini vedno dovolj gotovega denarja na rokah. Gotovo bodo bolj bogate osebe tudi prihodnje Posojilo Svobode in Zmage z veseljem kupovale. Razna finančna podjetja, banke itd. bodo rabile svoje rezervne zneske za posojilo raznim industrijam in trgovcem, ker pričakujemo takoj po podpisnem miru dobrih in neprekosljivih časov v naši industriji. Če bi n. pr. dale banke svoj denar za bonde Svobode, bi ga ne imele na razpolago za industrije. Brez denarja (glavnice) pa ne more nobeno podjetje vspevati. Čim več bo torej ljudskega denarja naloženega v prihodnjem posojilu Zmage, tem bolj se bo to za povzdigo ameriške trgovine in njene prosperitete. To je ena izmed zelo važnih točk.

6) Kdo je pospešil konec vojne? — Največja in najgroznejša svetovna vojna je bila vsled tega končana, ker je Amerika posegla vanjo in ker so se ameriške čete tako hrabro borile na bojnem polju. Vojna bi bila po zatrdilu izvedencev trajala najmanj še leto dni. Naša zmaga je torej pripomogla nam in vsemu svetu, da bo živel zopet lahko v miru in blagostanju. Sedaj se nam ni treba bati kakih zlih posledic od strani sovražnika.

7) Žrtvovanje 65,000 padlih junakov. — Kupite še za tako veliko svoto Vojnega posojila, ne boste s tem niti za trohito toliko storili, kakor 65,000 ameriških vojakov, ki so padli v minuli vojni in ki počivajo na Francoskem. Ti vojniki so šli "over the top" na bojnem polju, mi pa storimo to pri prihodnjem posojilu Zmage.

Ameriški Slovenci in Slovenke! Podpisujte in kupujte V. Vojno posojilo, posojilo Svobode in Zmage!

Kampanja se prične dne 21. aprila in traja do 10. maja. To novo vojno posojilo bo odplačljivo že v par letih in bo donosalo 4% obresti.

Ameriški Slovenci! Delujmo za Jugoslovanski dobrodelni sklad! Prispevajte in darujte kaj za Jugoslovanski dobrodelni sklad!

PRISPEVAJTE ZA POSOJILLO ZMAGE!

NE VERUJTE GOVORICAM, DA BO PRIHODNJE VOJNO POSOJILLO V KORIST BANKIRJEVI!

LIBERTY POSOJILLO ZMAGE JE LJUDSKO POSOJILLO.

OD JUGOSLOVANSKEGA NARODA SE PRIČAKUJE, DA BO PODPIRAL TO POSOJILLO V RAVNO TAKIM ENTUZIJAZMOM KAKOR JE PODPIRAL PREJSNJA.

TAJNIK GLASS PRAVI, DA SE MORA DISTRIBUCIJA RAZŠIRITI MED VSEM NARODOM.

IZKAZATI SE MORA "VIŠJI PATRIOTIZEM" NARODA!

POSOJILLO JE ZA NAROD IN NAROD JE PRAVIČEN.

POKAŽITE NARODU NJEGOVE DOLŽNOSTI IN NAROD JIH BO IZVRŠIL.

NAŠA DOLŽNOST JE, DA ORGANIZIRAMO NAROD ZA POSOJILLO ZMAGE. MI MORAMO PRISPEVATI K TEMU POSOJILLO, DA BO VLADA USPEŠNA S SVOJIMI FINACAMI.

POSOJILLO ZMAGE BO IMELO VSO SILO ZDRUŽENIH DRŽAV. TO POSOJILLO ZNAČI NAJVARNEJŠO VLOŽBO NA SVETU. TO PA BO TUDI NAJBOLJ POPULARNA VLOŽBA.

TO PA SE BO DOSEGLO, ČE BODO VSI DELAVCI PRI TEM POSOJILLO LOJALNI IN ČE BO NAROD POKAZAL DUHA "VIŠJEGA PATRIOTIZMA."

Morje vabi amerikansko mladino.

(Committee on Public Information, Jugoslav Bureau.) Okrožnica št. 30.

Fant, idi na morje! — To geslo odneva sedaj po deželi in vzbuja poželjenje po potovanju in po širokem svetu, ki tli vselej v duši mladine. Morje, daljni, zanimivi svet, razni narodi in običaji, potovanje — kaka vaba za mlade ljudi!

Zlasti na mlade ljudi, ki so se vrnili iz Evrope, ima ta klic posebno privlačno silo. Po takih presrečnih izkušnjah kaj malo jih mika več mirno in enostavno življenje pred vojno. Tekom par mesecev so več doživeli, kakor bi mogli doživeti tekom celega svojega življenja v kakem mirnem poljedelskem selu, v kaki industrijski naselbini, ali celo v vele mestu. Mnogi se vračajo nazaj k starim službam; ali mnogi izmed njih ne najdejo več pravega miru in, ne da bi se sami zavedali razloga, stremijo po bolj razburljivem delovanju in po širšem obzorju.

Naši vojniki so videli kso sveta, in to je le vzbudilo željo, da bi videli še več. Ta neodoljiva sila, ki vabi našo mladino v široki svet, je ona sama, ki širi civilizacijo do vseh kotov sveta. To je ona sama sila, ki bo stvarjala podlago za amerikansko trgovino po vsem širokem svetu.

Za srečo ima Amerika sredstvo, da ustreže temu nagonu, ki se sedaj tako živo pojavlja med našo mladino. In to sredstvo je: amerikanska trgovska mornarica — to ogromno ladijevje, ki je bilo ustvarjeno kakor na povlče čarovnika pod šibo nujne sile.

Amerikanska trgovska mornarica nudi priliko vsej potovanja željni mladini, kajti treba bo ogromnega števila moštva za nabroj novih amerikanskih trgovskih ladij. United States Shipping Board pni, da bo treba kar 65,000 ljudi samo za one ladje, ki bodo dogotovljene do konca leta 1919.

Shipping Board ima svoje agente po vsej deželi, ki rekrutirajo pomorščake zlasti med vojaki, častno odpuščenimi iz vojske, in razdeljuje primerno literaturo. Zlasti je mala brošura, pod naslovom: "Now for the Seven Seas", vzbudila veliko zanimanja. Vseled nje je 5000 vojakov takoj prijavilo svoj vstop v trgovsko mornarico.

Navdušenemu mladeniču bo marsikdo odsvetoval, češ, da je mornarjevo življenje jako trdo, da se ž njim kruto ravna, da je hrana slaba itd. To ni res. Časi trdega mornarskega življenja so že zdavnaj minuli. Z mornarjem se danes ravna tako, kakor vsak blagodušni gospodar ravna s svojimi uslužbenci. Njegova plača se lahko primerja z ono v drugih slu-

žbah na kopnem; prilika za napredovanje pa je naravnost stajna. Neizkušeni mladenič, ki žele vstopiti v trgovsko mornarico, gre U. S. Shipping Board na roko. Najprej dobivajo nekoliko predhodnega pouka, da se izurijo za izurijo za mornarja ali pa za strojnega pomočnika. Ta poduk se večinoma vrši na posebnih ladjah, ki služijo v šolski namen. Teh je deset, deloma na Atlantskem oceanu, deloma v Golfu in na Pacifiku. Največja izmed teh ladij je "Meade" v bostonskem pristanišču.

Vsaka ladja ima ves konfort za zdravo življenje. Disciplina je seveda natančna, ali uljudna. Mladenič se tu družijo z drugimi svoje vrste pod vodstvom izurjenih učiteljev: Intenzivno treniranje traja dva meseca. Vaje in poduk trajajo le osem ur na dan s primernimi odmori.

Vajenci dobivajo takoj — tekom šolske dobe — mesečno plačo \$30 in uniformo. Oni, ki imajo postati mornarji, v pravem smislu besede, dobivajo poduk v raznih pomorskih stvarih. Prihodnji kurjači, kuharji in strežaji se podučujejo primerne.

Čim je vezbanje končano, je vajenec nvršen v aktualno službo obisti plači, kakor pomorščaki iste kategorije. Mornarji, v pravem smislu besede, dobivajo \$55 na mesec in hrano, kurjači \$75 in hrano. Po dveh letih službe ima mornar pravico do vstopa v pomorsko šolo, zvano U. S. Shipping Board School, da postane pomorski častnik. Po treh nadaljnjih letih, tekom katerih je lahko pomaknjen do prvega oficirja, mu je odprta najvišja čast: komandanta na ladji.

Enaka prilika se nudi vajencu pri strojih. Prične s kurjačem in po dveh letih utegne dobiti "license" kakor pomožni inženir — le korak naprej do mesta glavnega inženirja.

Večinoma mislijo mladeniči, da se že splošč potovati dve ali tri leta, videti daljni svet, razširiti svoje obzorje in ob tem imeti priliko doseči ob primerni nadarjenosti in ambiciji krasna in častna mesta. Razum tega je dana prilika, da se napče tujih jezikov in trgovskih svetovnih razmer, kar je zlasti važno za one, ki imajo voljo postati zastopniki amerikanskih trgovskih hiš v inozemstvu.

Borba proti prohibiciji.

Dne 20. marca t. l. se je vršila v mestu New York posvetovalna seja odbora oziroma zastopnikov vseh večjih pivovarj in tvornic žganja širom Združenih držav. Na tej seji se je soglasno določilo naslednje korake, da se dožene in reši vprašanje, če je zvezni prohibicijski amandment ustaven ali ne; s tem amandmentom je tudi v zvezi nova vojna prohibicijska postava.

Eden izmed najboljših advokatov, kar jih pozna Amerika — Levy Mayer iz Chicaga, bo vložil v imenu lastnikov pivovarj priziv takoj, ko bo svetovni mir podpisan. Levy Mayer bo skušal veljavnost vojne prohibicijske postave ovreči, ker po sklenjenem miru ne bo več govora o kakoli vojni.

Narodna zveza pivovarjarjev, vinotrcerjev in lastnikov žganjekuharn je že vložila priziv na vrhovno zvezno sodišče, da naj se nameravano državno ali splošno prohibicijo ustavi in vseh 18 točk iste postave prekliče. Vrhovno zvezno sodišče čaka sedaj samo še izdajo splošnega glasovanja v trinajstih državah, kjer se bo ljudstvo samo izreklo, če je za splošno sušo ali?

Mr. Mayer odločno zatrjuje, da bodo imele pivovarne s svojim prizivom uspeh, ker je kongres odobrila prohibicijsko postavo že po podpisnem premirju, torej ni govora, da bi bila ta postava v narodno obrambo.

Mr. Mayer je povdarjal, da je vojna prohibicija na vsak način protustavna. Predsednik Wilson je ta zakon izdal le na podlagi postave za konzerviranje živil; kakor hitro bo pa vojna popolnoma prenehala in kakor hitro bo mir podpisan, mora biti tudi živilska konzervacijska postava prekličana.

V sledečih 13 državah so, oziroma bodo volilci vložili prošnjo za referendum, oziroma ljudsko odglasovanje "za" sušo ali "proti" suši:

California, Washington, Oregon, Nevada, Idaho, Utah, New Mexico, Colorado, Michigan, Ohio, Missouri, Maine, Nebraska.

Izmed teh držav se je vložila prošnja za splošno glasovanje že v državi Ohio in Washington. Državni tajnik v Ohio je to prošnjo odobrila, v Washingtonu jo je pa državni tajnik zavrgel, vsled česar bo vložil priziv na višje sodišče.

Ker so zakonodaje 45 držav že odobrile amandment za uveljavitev splošne prohibicije, bo torej pri morebitnem splošnem glasovanju huda borba, da se to število zniža na 36 ali tri četrtnice izmed celokupnega števila držav. Ako bo izmed goriznačenih 13 držav glasovalo 10 zoper sušo, 3 pa nasprotno, bodo suhači poraženi, ker ne bo več triletninske večine držav.

Kakor so zastopniki pivovarjev iz mesta Milwaukee, Wis., in Philadelphia, Pa., na tem zborovanju povdarjali, bodo pričele čudi pivovarne že sedaj, ali takoj zopet s kuhanjem piva vsebujočega 24% odst. alkohola. Neka pivovarna v New Yorku je započela zopet variti te vrste pivo in je vložila priziv vsled začasne oblastne prepovedi. Priizivno sodišče države New York še ni izreklo tožadnega svojega mnenja.

Ker so nameravali bogati pivovarji iz Californije premestiti svoje tvornice v Mehiko in Južno Ameriko, bi šlo vsled tega na milijone domačega premoženja drugam. Odvetnik Mayer je končno tem pivovarjem svetoval, da se naj ne selijo drugam in da naj prične zopet z varenjem bolj lahke pive po 24% odst. alkohola. Zapadni pivovarji se bodo sedaj ravnali po odvetnikovem nasvetu. Na čelu čelu protitemperenčnega gibanja ali na čelu pivovarjev je tudi bivši vojni tajnik Elihu Root, tudi izborni odvetnik.

Vprašanje glede suše in mokrote v Združenih državah postaja vedno bolj in bolj pereče. Do 1. julija imamo samo še par mesecev. Ljudstvo že sedaj ugiba, kako bo življenje v potem popolnoma suhih Združenih državah.

Po večjih mestih se že sedaj prireja demonstracije proti prohibiciji in se pošilja resolucije predsedniku Wilsonu, da naj to postavo prekliče. Zoper nameravano sušo je nastopilo tudi organizirano delavstvo. Že danes vidite na cestah delavce z gumbi ali znaki: "No beer, no work", ali "I am against prohibition. — For Liberty". Večkrat smo že tudi čitali ali čuli, da bodo vsi delavci dne 1. julija t. l. zastavkali, če ne bo že tedaj prohibicijska postava prekličana.

DOLGE URE DELA SO ŠKODLJIVE ZDRAVJU ŽENSKIH.

Vse države so naprošene, da uvedejo 8-urno delo.

Dokazano je po ogromnem materialu nabranem na podlagi preiskav tukaj in v Evropi, da ima predolgo delo jako slabe posledice na žensko zdravje. Supreme Court of the United States je to pripoznala, razsodivši da so države opravičene uporabljati svojo policijsko oblast za uveljavljenje zakonov, omejujočih ure dela; in to zato, ker "zdravje je podlaga države. Nobena država ne more napredovati, ako njeni delavci opesajo radi trajnega prenapora, Zguba na človeški energiji kot posledica preveč delavnih ur, je narodna zguba in mora dovesti do prikrajšanja narodne prosperitete."

V Združenih državah je opaziti splošno tendenco za skrajšanje delavnih ur. Slabe izkušnje po vsem svetu so dovedle večino držav v Uniji do tega, da so sprejele zakone, omejujoče delavne ure za ženske. Le šest izmed držav ni še storilo nič v tem pogledu. V 20 državah je bila delavna doba omejena na 8 ali 9 ur.

Poizvedbe se strani gospa od Industry Service U. S. Department of Labor, glede razmer v eni državi, ki ni sprejela takega omejujočega zakona, so dognale, da v 30% preiskovanih tovarnah je znašal delavni čas, ne vstevši "over-time", kar 10 ur in več na dan pri 23% od zaposlenih ženskih. V več slučajih se je našlo, da ženske delajo kar po 65 do 88 ur in 40 minut na teden.

Z vednim rastočim številom ženskih, zaposlenih v industriji, je največje važnosti, da državni delavni oddelki dobijo polno moč za uveljavljanje zakonov, tihočih se delavskih razmer, in da šturidajo potrebe in nove razmere delavstva.

Industry Service priporoča, da bi se postavile tudi ženske na odgovorna mesta kot člani obrtnih svetov ali njim direktno podrejeni funkcionarji.

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.
Telefon 1048.

od ustanovitve do 1. aprila 1919 skupna izplačana podpora \$1,625,380.73.

GLAVNI URADNIKI:

*Predsednik: Paul Schneller, 6313 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St.
II. podpredsednik: Math Jerman, 321 Palm St., Pueblo, Colo.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Ažbe, 620-10 St., Waukegan, Ill.
Pooblaščenec: Ralph F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin Irev, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Josip Dunda, 704 North Raynor Ave., Joliet, Ill.
Martin Nemanich, 1900 W. 22 St., Chicago, Ill.
Math Kostainsek, 302 No. 3rd Ave., West, Virginia, Minn.
John Mravintz, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.
Frank Francić, 311-2nd Ave., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

Mihail J. Kraker, 614 E. 3rd St., Anaconda, Mont.
Geo. Flajnik, 4413 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Anton Gregorich, 2112 W. 23rd St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Anton Burger, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Joseph Russ, 6517 Bonna Ave., N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Plemel, Rock Springs, Wyo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Telefon Canad 2487.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročnine pa na: "GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 1915 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

URADNO NAZGANILO.

Finančno poročilo K. S. K. Jednote
za mesec marc 1919. Asesment 3-19.

Dr. šte.	Prejeli na račun as. št. 3-19 za mesec marc 1919	Izplačali		
		Smrtnina	Poškod.	Bojn. podp.
1.	499.26			
2.	891.77			
3.	341.14			
4.	281.02			
5.	318.24			
6.	1,134.31			
7.	249.63			
8.	38.96			
9.	139.24			
10.	609.06			
11.	127.21			
12.	437.32			
13.	352.58			
14.	298.70			
15.	45.20			
16.	109.36			
17.	129.43			
18.	93.50			
19.	18.39			
20.	1,011.28			
21.	723.85			
22.	657.53			
23.	148.20			
24.	345.47			
25.	192.62			
26.	45.28			
27.	253.74			
28.	216.80			
29.	297.32			
30.	327.06			
31.	518.50			
32.	123.41			
33.	65.86			
34.	224.90			
35.	133.15			
36.	658.42			
37.	118.69			
38.	136.45			
39.	440.09			
40.	129.65			
41.	203.30			
42.	389.16			
43.	213.71			
44.	148.56			
45.	447.56			
46.	127.23			
47.	275.23			
48.	56.56			
49.	406.87			
50.	223.84			
51.	300.23			
52.	124.99			
53.	50.98			
54.	220.12			
55.	30.25			
56.	180.95			
57.	96.91			
58.	119.82			
59.	106.20			
60.	408.37			
61.	411.08			
62.	170.34			
63.	366.85			
64.	369.53			
65.	91.44			
66.	78.84			
67.	105.90			
68.	106.04			
69.	266.76			
70.	95.29			
71.	297.84			
72.	46.97			
73.	286.62			
74.	163.86			
75.	298.21			
76.	77.81			
77.	151.72			
78.	103.56			
79.	138.05			
80.	42.60			
81.	118.56			
82.	191.12			
83.	146.79			
84.	100.48			
85.	241.22			
86.	77.89			
87.	105.70			
88.	71.07			
89.	178.73			
90.	132.55			
91.	67.25			
92.	200.89			
93.	44.13			
94.	86.82			
95.	306.92			
96.	81.05			
97.	48.66			
98.	125.98			
99.	9.73			
100.	45.73			
101.	183.16			
102.	104.27			
103.	34.62			
104.	16.63			
105.	302.57			
106.	145.30			
107.	63.68			
108.	62.23			

135.	210.25		
136.	139.58		
137.	86.79		
138.	71.07		
139.	176.58		
140.	233.11		
141.	75.02		
142.	194.78		
143.	121.11	600.00	
144.	143.79		
145.	120.62		
146.	75.05		
147.	310.69	200.00	
148.	110.51		
149.	26.32		
150.	165.03		
151.	87.97		
152.	30.64		
153.	13.84		
154.	53.84		
155.	39.51		
156.	389.40		
157.	159.10		
158.	80.11		
159.	47.21		
160.	80.31		
161.	22.49		
162.	37.78		
163.			
164.			
165.			
166.			
167.			
168.			
Skupaj.	\$27,127.53	\$ 9,350.00	
Preostanek 1. marca 1919.			\$508,796.87
Prejemki tekom meseca marca 1919:			
Plačana od društev	\$27,127.53		
Obresti	1,199.10		
Najemnina, od poslopij	\$96.10		
Najemnina od dvorane	6.00	102.10	\$ 28,428.73
			\$537,225.60
Izdatki:			
Plačana posmrtnina	\$ 9,350.00		
Upravni stroški	1,408.53		\$ 10,758.53
Preostanek 31. marca 1919			\$526,467.07
Glavni urad K. S. K. Jednote 11. aprila 1919.			

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

Društvena naznanila in dopisi.

NAZGANILO.

S tem obveščam, oziroma opominjam član(ice) društva sv. Cirila in Metoda št. 4 v Tower (Soudan), Minn., ki so na potnih listih izven našega društvenega sedeža, da mi dopišljejo pravočasno velikonočne spovedne listke. Čas zato je določen do 15. junija t. l. Tedaj bom poslal tozadevno poročilo duhovnemu vodji K. S. K. J. Kdor ne bo opravil verskih dolžnosti za to leto, že ve kaj ga čaka. S soprostnim pozdravom

Joseph Oblak, tajnik.

NAZGANILO.

Iz urada tajnika dr. sv. Vida št. 25 Cleveland, Ohio, se naznanja članom goriimenovanega društva, sklep seje z dne 6. aprila t. l. da se društvo korporativno udeležijo sv. maše na dan vsajenja Gospodovega na velikonočno nedeljo. Zbirali se bomo v društveni (Knausovi) dvorani ob pol 10. uri dopoldne. Člani so prošeni, da se polnoštevilno udeležijo sv. maše in vsakdo naj prinese svojo društveno regalijo s sabo. Mislim, da se spodobi vsakemu članu goriimenovanega društva, da se korporativno udeležijo sv. maše na dan vsajenja Gospodovega dne 20. aprila t. l. Ne sramujte si pripeti društvenih regalij na svoja prsa. Pokažite da ste praktični katoličani, sinovi sv. Cerkve in branitelji sv. vere, za katero je naš gospod Izveličar daroval svoje življenje. Želim vsem članom in članicam vesele velikonočne praznike ostanem s soprostnim pozdravom

Josip Rus, tajnik.

NAZGANILO.

članom društva Vitezi sv. Florijana št. 44, So. Chicago, Ill. Naznanjam Vam, da je bilo na seji dne 6. t. m. sklenjeno, da se naše društvo na prihodnjo velikonočno nedeljo, kolikor mogoče v velikem številu, slovesno udeležijo vsajenja našega Gospoda in Zveličarja. Zato Vas prosim, pridite v obilnem številu, da se spet enkrat pokažemo kot katoličani, ter dobri člani društva Vit. sv. Florijana. Pridite v uniformah; kateri je nima, naj pride s kapo in regalijo: kdor nima regalije, dobi novo. Tudi ste prošeni, da pridete v petek in soboto zvečer čuvati božji grob, kar bo imel brat Frank Gorene v oskrbi. Zbirali se bomo na Veliko noč v društveni dvorani ob 7. uri zjutraj. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se bo prihodnjih šest mesecev sprejemalo v društvo nove člane za polovico vstopnine; zato naj gleda vsak član, da dobi enega novega člana. Vesele Veliko noč želina vsem članom in članicam.

Frank Rausl, tajnik.

NAZGANILO.

društva "Sv. Srca Jezusovega" št. 54 Chisholm, Minn. Vse člane našega društva prosim in opominjam, da se naj bolj redno udeležujejo mesečnih sej in da naj sami plačujejo mesečne prispevke. Tako pa en član prinese asesment kar za 5 ali več članov ali pa tajniku donasajo prispevke posebno po seji. Omenjam enkrat za vselej, da po seji ne sprejemam nobenih asesmentov več. Tudi opominjam vse člane tega društva, da naj vsakdo opravi svojo versko, ali velikonočno dolžnost; to velja tudi za člane na potnih listih. Voščim vsem prav vesele velikonočne praznike, ter vas pozdravljam, vdani vam

Anton Repesh, tajnik.

NAZGANILO.

Članom dr. Marije Pomagaj št. 79 K. S. K. J. v Waukegan, Ill. naznanjam, da je bilo pri zadnji seji sklenjeno, da se bodo od sedaj naprej pričlenjale vse redne seje že ob 1. uri popoldne, in ne več ob 2 uri kakor do sedaj. Ker bode pa na prihodnji seji 20. aprila t. m. več važnih stvari na dnevnem redu za rešiti, radi tega ste naprošeni oziroma je Vaša dolžnost, da se iste vdeležite v polnem številu. Želim vsem članom in članicam K. S. K. J. vesele velikonočne praznike ter obilo prihodnosti.

John Zalar, tajnik.

Želim vsem članom in članicam K. S. K. J. vesele velikonočne praznike ter obilo prihodnosti.

NAZGANILO IN VABILO.

Društvo svete Barbare št. 92, Pittsburgh, Pa., vabi s tem uljudno vse Slovence in Hrvatse na veliko plesno zabavo, ki se vrši dne 21. aprila 1919 v hrvatski cerkveni dvorani v Bennett, Pa. Ta prireditelje se vrši v korist bolanih članov našega društva. Za dobro postrežbo jamči odbor. Pričetek ob 7. uri zvečer. S pozdravom

Marija Mance, tajnica.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda št. 101, Lorain, Ohio.

Nekoliko pojasnila vsem članom, ki se niso udeležili društvene seje dne 6. aprila t. l.

V prvi vrsti bi želel, da bi se bolj redno udeleževali društvenih zborovanj; saj je vendar samo 12-krat na leto društvena seja; ki traja vsaka približno po eno uro; torej vsega skupaj 12 ur na leto, ali eno uro na mesec. Toliko časa boste ja žrtvovali za društvo?!

Prosim vas torej, cenjeni bratje, udeležite se redno vsake seje, da ne bo potem brezpotrebni izgovorov, kadar pride kaka stvar v razgovor ali na glasovanje "za" ali "proti". Torej naj odslej naprej nikogar več ne manjka na društvenih sejah.

Dalje vam naznanjam, da je bilo na zadnji mesečni seji sklenjeno, da se skupno udeležimo sv. maše na Veliko noč, to je 20. aprila. Zbirali se bomo točno ob pol 10. uri v navadnih prostorih. Od tam bomo pa odkorakali v cerkev z društveno zastavo in znaki (regalijami) in z godbo na čelu; pri godbi bodo igrali mladi fantje, ki so se vežbali minulo zimo. Bilo je tudi sklenjeno, da ne sme noben član po stranskem tlaku (sidewalk) korakati, ampak po cesti. Torej držite se reda pri tem marširanju!

Na seji dne 6. t. m. je bilo tudi sklenjeno, da daruje društvo vsakemu, tu v Lorainu umrlemu članu kaknega sosednega (sobratkega) slovenskega društva, venec, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, da mora vsakdo opraviti svojo velikonočno dolžnost. O tem ste gotovo že čitali v Glasilu poročilo duhovnega vodje in si torej vsakdo lahko misli, kaj ga zadeva, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, da mora vsakdo opraviti svojo velikonočno dolžnost. O tem ste gotovo že čitali v Glasilu poročilo duhovnega vodje in si torej vsakdo lahko misli, kaj ga zadeva, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, da mora vsakdo opraviti svojo velikonočno dolžnost. O tem ste gotovo že čitali v Glasilu poročilo duhovnega vodje in si torej vsakdo lahko misli, kaj ga zadeva, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, da mora vsakdo opraviti svojo velikonočno dolžnost. O tem ste gotovo že čitali v Glasilu poročilo duhovnega vodje in si torej vsakdo lahko misli, kaj ga zadeva, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, da mora vsakdo opraviti svojo velikonočno dolžnost. O tem ste gotovo že čitali v Glasilu poročilo duhovnega vodje in si torej vsakdo lahko misli, kaj ga zadeva, če se temu protivi. Sedaj ima vsakdo lepo priložnost, ker nas pride Father Ciril Zupan iz Pueblo obiskat.

Tudi je bilo sklenjeno, da ima tajnik sporazumno s predsednikom ali zastopnikom pravico in dolžnost, poslati tega, ali drugega sobrata v pomoč težko bolnemu članu našega društva, to je k takemu, kjer žena v resnici pomagati ne more ob bolniški postelji svojemu možu, kakor tudi takim, ki so samski, ali na bordin pri drugih ljudeh, kjer nimajo nikake postrežbe v boleznih; tudi tem se bo dala pomoč v slučaju težke in nevarne bolezni.

Pa še nekaj, kar ni bilo samo sedaj sklenjeno, ampak je že od ustanovitve društva v pravilih, da ako član ne plača društvenih in Jednotinih asesmentov v dveh (2) mesecih, se ga tretji (3) mesec suspenda. Torej bo vsak tak dolžnik pri tretji seji suspendan, ako ne pride sam osebno na sejo.

Vsakemu naj služijo te vrstice v pojasnilo, da društvo ne more in tudi ne sme za nobenega člana asesmenta zakladati. Če v slučaju morda član umre, ki nima pri Jednotinih asesment plačan, pa Jednota posmrtnino odredi in ustavi. Če nimate denarja si ga pa lahko izposodiš za asesment, da ne bo potem zlih posledic in neprilik.

S tem pa še ni rečeno, da društvo iz svoje blagajne ne plača asesmenta za par članov; toda v takem slučaju se mora dotični član pravočasno zglašiti pri tem ali drugem društvenem odborniku, ki bo stvar pri blagajniku uredil glede poravnave asesmenta. Toda to velja samo za dvamesečni dolg in ne več.

Kako morete člani misliti, da naj društvo zalaga dosti društvenikov za asesment? V ročni blagajni je navadno le okrog \$35.00. Sedaj imamo pa še tako, vsake Jednotine asesment. Blagajnik ne more delati čudežev. Zalagati iz svojega za asesment ali pa hoditi na banko po denar, da se zalaga asesment. Pri tem društvo izgubi, ali ima škodo pa obrestih. Koliko ima tudi blagajnik truda in dela in izgube časa! Naj bo torej to enkrat za vselej odpravljeno in držite se rednega vplačevanja, tako hodite tudi redno k društvenim sejam.

Prav vesele velikonočne praznike želim vsemu članstvu naše Jednote.

Henry Kompare, tajnik.

NAZGANILO.

Članom društva sv. Genovefe št. 108 v Joliet, Ill., se naznanja, da je bila na zadnji seji volitev nove tajnice, koje naslov je označen zdalej.

Sklenjeno je bilo tudi, da se opozori vse članice glede rednega plačevanja mesečnih prispevkov. Katera bo društvu dolgovala več kot dva meseca, se bo ž njo postopalo po društvenih pravilih.

S soprostnim pozdravom

Marija Laurič, tajnica.

106 Liberty St., Joliet, Ill.

NAZGANILO.

Iz urada dr. sv. Jožefa št. 110 Barberton, O.

Tem potom naznanjam vsem članom imenovanega društva, da smo povabljeni od novoustanovljenega samost. podp. dr. "Domovina", da se vdeležimo njih slavnosti na dan razvitja društv. zastave.

Naše društvo se je odzvalo temu povabilu in se je sklenilo na seji dne 16. marca t. l. da se korporativno udeležimo te slavnosti, ki se vrši dne 27. aprila dopoldne.

Člani se naj zbirajo ob 8. uri zjutraj v društv. dvorani. Torej pridite vsi na slavnost omenjeni dan!

S sobot. pozdravom

Josip Lekšan, tajnik.

NAZGANILO.

Naznanjam vsem članom društva sv. Roka št. 113, Denver, Colorado, da sem prevzel tajništvo od našega dosedanjega tajnika L. Andolšek, ker nas bo mogoče še ta teden zapustil, ko gre na farme iskati svoje sreče.

Najprvo prosim člane našega društva in jih opozarjam, da redno plačujejo svoje mesečne prispevke in da naj se redno udeležujejo seji vsak drugi četrtek v mesecu v Domu slovenskih društev, ker le s tem je mogoče olajšati delo tajnika.

Ob

Ali žalibože, v tihotapljenju se je eden neobdajatelj in pregledal vse žepne v ohi sukaj. Odnosel mi je ene bukve War Savings Stamps, veliko drugih rezitov in en kontrakt od nagrobnega spomenika ter rezit knjigo od K. S. Doma.

Prosim onega, ki se je tako daleč spozabil, — da mi to vrne. Dotični rojak je gotovo mislil, da so čokovne knjige; pa se je zelo zmotil — Vojni hrapuljimi, znamenj. One znamenja so registrirane; naj torej nikar ne misli, da ne bo prišel v roke pravice. Najboljše je, da mi dotični rojak vse lepo vrne, brez da bi to kdo znal, drugače se mu bo slabo godilo, če pride pravici v roke, kajti jaz sem to pravico že naznanil poštini oblasti, poštna oblast pa vsem poštanim uradom.

Res sramota za vso pittsbursko naselbino, da se take ličene klavirje med pittsburskimi Slovenci, da se tako daleč spozabi, da gre krasti na tako žalostnem kraju, kakor je bil ta. Ker trije člani ene družine so ležali na mrtvaškem odru na en dan. Skoro vsako se je zjokalo, kaj jih je videl, kajti, tako ganljivega slučaja se še ne pominj v naši naselbini. Ode družine so ostale še dve hčerke; ker sem jima stric, sem vzel obe za svoje iz usmiljenja, čeravno imam dosti svojih lastnih otrok.

Da bi pač te moje vrstice onega brezsrčnega omeščale! Če ga to bo zgrevalo, naj mi pošlje ali vrne vse nazaj na moj naslov.

John Golobič,
5621 Carnegie St. Pittsburgh, Pa.

Eveleth, Minn.

Resni dnevi postnega časa se bližajo koncu. Le malo dni še in zopet se bo bo oglašila vesela "Aleluja" po katoliških cerkvah, ki bo veselo odmevala v srcih vernikov.

In sreča ljudij se bodo zopet vzradostili in pohrepenela po raznovrstnih zabavah, ki se bodo zopet oživele po dolgem postnem času. Tudi Evelethčani bomo imeli lepo priliko, da se razvedrim v medolžni zabavi in sicer že v velikonočno nedeljo zvečer t. j. dne 20. aprila. Ta večer se bodo namreč priredile 2 skoki in skozi šaljive igre, v katerih bode vsaka beseda vzbudila obilo smeha tako, da se je bati, da bodo šli navzgor bolani na trebuhu domu.

Igre se pričnejo zvečer ob polu osmi v Auditorium dvorani. Čisti dobriček je namenjen tukajšnji slovenski cerkvi. Prosite se zopet vsi enjenji rojaki po Range in vsi domaćini, da se udeležite teh šaljivih iger. Ne bode vam žal, kajti nasmejali se boste za celih pet let skupaj.

Vstopnina za odrasle 35c, za otroke 15c. Na prijazno svidenje torej na velikonočno nedeljo zvečer v Eveleth Auditorium!

Evelethčan.

POPRAVEK.

V zadnji (14.) številki smo priobčili na 3. strani sliko Father Jagrove misije Rdečega križa. Tedaj smo pomotoma poročali, da je bil načelnik te misije kapitan Rev. Francis Jager. Kapitan, ali stotnik Amer. Rdečega križa je njegov brat John Jager; Rev. Francis Jager je major Amer. Rdečega križa. Toliko resnice na ljubo v popravek.

V jubilejni številki (137. z dne 2. t. m.) je bilo v častnem seznamu ali "Zlati knjigi" K. S. K. J. izpuščeno društvo sv. Ane št. 156, Chisholm, Minn. To društvo je dobilo eno nagrado leta 1917, drugo pa leta 1918.

Uredništvo.

CERKEV SV. ŠTEFANA, CHICAGO.

Oznanilo za veliki teden.

Veliki četrtak. — Ob 9. uri slovesna sveta maša. Med sveto mašo skupno sveto obhajilo vseh otrok in vse župnije, kdor le more priti. Po maši procesija, ko se prenese sv. Rečnje Telo k stranskemu oltarju. Potem razkrije oltarjev.

Zvečer ob pol osmi uri ura molitve pred svetim Zakramentom.

K procesiji pridejo deklice s pajčolani. — Ves dan bodo okrog presvetega Zakramenta gorele sveče, kajti to je praznik ustanovitve te Skrivnosti ljubezni. Ves dan bodo otroci molili pred oltarjem. Vstili se bodo, kakor se jim bude dočelo. — Za ta dan prosimo evelethce za okrasitev oltarja.

Veliki petek se začneja pobožnost ob 9. uri. Ta dan praznuje sv. Cerkev s posebnimi obredi, ki kažejo globoko žalost nad smrtjo

našega Gospoda Jezusa. Ta dan se ne mašuje. Sv. Hostija, ki se rabi pri tej pobožnosti, se je posvetila že veliki četrtak. Med obredi se razkrije križ in se ga položi pred oltar v čiščenje. Pridite vsi, ki le morete k tem obredom. Jako so pomenljivi!

Zvečer ob pol osmi, križev pot, pridiga in svete pesmi; Ta dan se spodobi za vsakega vernega kristjana, da pride v cerkev poljubiti svete rane Izveličarjeve.

Velika sobota. Ob osmi uri blagoslov ognja, blagoslov velikonočne sveče, blagoslov kristne vode in slovesna sveta maša.

Ob 3. uri popoldne blagoslov "žegna", velikonočnih jedil in še enkrat zvečer pri pobožnosti.

Ob pol 8. uri zvečer slovesna pobožnost vstajenja. Procesija in blagoslov.

Velika nedelja. Svete maše, kakor vsako nedeljo; prva ob 8. uri, druga slovesna sv. maša ob 10.15.

Bela nedelja. Ob 8. uri slovesno prvo sveto obhajilo.

Župnik.

V POMOČ BEDNIM V STARI DOMOVINI.

II. izkaz darov povodom kampanje za Jugoslav Relief v Chicagu, Ill.

Nabiralna pota št. 9—Mrs. Helena Vičič:

Helena Vičič	\$ 10.00
Ana Stern, 1845 Fremont St.	5.00
F. Sajovic	5.00
Franciška Lukanič	3.00
Ana Dolinšek	3.00
Agnes Benčan	2.00
Josip Ribič	2.00
Agnes Zupan	1.00
Jos. Nabenkogel	1.00
Frank Švab	1.00
Skupaj	\$ 33.00

Nabiralna pota št. 10, Miss Ana Zell:

Rose Skala	\$ 5.00
Ana Zell	2.00
John Ivanič	2.00
George Ivanič	2.00
Frank Vidmar	2.00
George Lasiech	2.00
Primož Benedičič	1.00
Martin Benedičič	1.00
John Košir	1.00
Louis Baškovec	1.00
Ludvik Potočnik	1.00
Joseph Stevens	1.00
Peter Sterk	1.00
Martin Mihelič	1.00
Mary Marinšek	1.00
Anton Mahovlić	1.00
George Pasdertz	1.00
Frank Skala	1.00
Mike Titus	1.00
John Klobuchar	1.00
Skupaj	\$ 29.00

Nabiralna pota št. 11, Anon Maliesich:

(Darovalci iz Chicaga in So. Chicaga.)	
Frank Grill	\$ 10.00
John Gottlieb	5.00
Jacob Stonich (Berwyn)	5.00
Anton Patrick	5.00
Mr. F. Kompare (S. Ch'go)	5.00
Frank Zihorle (S. Chicago)	5.00
Pilsen Furniture Co.	
1869 Blue Island Ave.	3.00
Frank Tomazich	3.00
Josip Krenesec	3.00
John Zvezich	2.00
Gregor Miketich (So. Chic.)	2.00
Anton Švere	2.00
Joe Kotrba, 1801 So. Laflin	2.00
J. J. Linhart	2.00
Ignac Šmid	2.00
Anton Brodarič	2.00
John P. Pasdertz	2.00
Josip Juvan	2.00
Pavel A. Findrik	2.00
Math. Krenesec	2.00
M. Nemanich	2.00
A. Slobodnik (So. Chic.)	2.00
Frank Doleuc	2.00
Ana Subadolnik	2.00
John Fajfar	1.00
Nick Šimec	1.00
John Bogolin	1.00
John Benedik	1.00
Magie Kužnik	1.01
Anton Stotich	1.00
John Treiberich	
1808 W. 22nd St.	1.00
Neimenovana	.25
Skupaj	\$ 81.25

Nabiralna pota št. 12, Mrs. Ana Dolinšek:

Anton Gorenčič	\$ 4.00
Ana Dolinšek	2.00
John Kopač	2.00
Frances Florjančič	2.00
John Tome	2.00
Peter Erzar	1.00
Louis Tome	1.00
John Jelen	1.00
Anton Tome	1.00
Mary Jalskič	1.00

Nabiralna pota št. 17, Frank Koren:

Josip Jenich	\$ 2.00
Rosie Beletič (Summit)	2.00
Lojze Drole (Argo, Ill.)	1.00
Mary Nagode Summit	1.00
Ana Grachner (Archer A.)	.50
Mary Pečnik (Summit, Ill.)	.50
John Pleše (Summit, Ill.)	.50
Joe Videch (Summit, Ill.)	.25
Skupaj	\$ 7.75

Nabiralna pota št. 22, Math. Maresich:

Math. Maresich	\$ 6.00
Katy Simonisich	3.00
Skupaj	\$ 9.00

Nabiralna pota št. 26, Jos. Žičkar:

Josip Žičkar	\$ 10.00
Anton Perce	5.00
Mary Simonisich	5.00
Justin Pavlin	2.00
Anton Albrecht	1.00
Louis Gruden	1.00
Anton Mehlin	1.00
Lina Kušar	1.00
Melhor Scholar	1.00
Primož Merlak	1.00
F. Seglar	1.00
K. Verhovce	.50
C. Werch	.50
Skupaj	\$ 30.00

(Konec prihodnjic.)

PROTEST.

Društvo Marije Pomagaj št. 78, K. S. K. J. v Chicagu, na izredni seji dne 6. aprila, ostro protestira in obsoja grdo nezno pisarenje zoper našega župnika, Rev. K. Zakrajška, ter celo našo faro, po nam nasprotnih listih. Sicer nam take ostudne laži ne bodo nikdar vzele vere in zaupanja v našega č. g. župnika; tendarce se ne sramujete radi tega zlobnega ruvanja samih sebe, če se ne sramujete svojega naroda, inej zvsaj ozir pred tujimi narodi. Tendarce vsa grda ruvanja se že po drugih farah in solah govori, ter takorekoč kažejo s prstom na naš narod. Dva, k večjem trije v Chicagu so se zmotili, da hočejo izvršiti nasilje. Zaradi takih propalje po čemo bitti in mi vsi drugi zamehorani, od drugih narodov. Sramota, da se dobi med slovenskimi župniki, kakor je ona Minka, ki se podstopi tako podlega dela, samo zaradi sovraštva do vsega kar je katoliškega, ker troši laži okrog, da je dala aretirati našega g. župnika in da je bil odveden na policijo. Lažnjivka, dokaži! Sramota za tako slovensko ženo!

Še največja sramota pa za list "Glas Naroda", ki je v resnici le glas, pa pokveč, da že nekaj let sem tako hinavsko preminja svoj barvo. Žene! ki se imenujete katoliške, proč s tem ničrednim listom!

Društvo Marije Pomagaj ta list prezira, ter najstrože obsoja. Društvo protestira tudi proti nekem duhovniku, republikanem, ki takorekoč sramoti in napada po protikatoliških časopisih našo slavno Jednoto, h kaferi tudi naše društvo spada; je rajši roko na sree, ter kliče: mea culpa, mea culpa.

Ta protest je bil sestavljen, prečitán in sprejet na izvanredni seji dne 6. aprila 1919 z opombo, da naj se ga priobči v "Glasu K. S. K. Jednote".

Chicago, Ill. 7. aprila 1919.

Za dr. M. P. št. 78 S. K. K. J. Odbor.

S. N. Z.

URAD SLOV. NAR. ZVEZE V CLEVELANDU.

II. ZAPISNIK

seje izvrševalnega odbora SNZ v Ameriki, katera se je vršila dne 12. marca 1919 v Knasovski dvorani.

Prodsednik Paul Schneller odpravi sejo ob 8:30 zvečer. Pozdravi navzoče in po vsem namenu seje, ki je bila namenjena glede važnih sprememb od zadnje izvanredne konvencije in drugje glede Relief fondov, onega iz New Yorka in iz Chicaga.

Predsednik se prične na dnevni red, pojasnjuje predsedništvu stališče S. N. Z. in J. N. V., da je po sklepu zadnje konvencije SNZ, izstopal od J. N. V., ter da nima od takrat naprej nobenega stika več s to pisarno, napak je samostojna politična organizacija.

Dove razmere med Rev. Grskovićem in Marjanovičem, da SNZ, pri tem prepiru, ki ga imata ta dva človeka, nima nič opraviti. Sveta, za katero se gre je bila poslana iz Južne Amerike. S tem se začenja predsedništvu poročilo.

Priloga tajnika, da on poroča svoje stvari. Keč je bilo obilo programa na dnevnem redu, se je zapisnik zadnje seje opustil, da se bo na prihodnji seji odobril.

Poleg izvrševalnega odbora SNZ, so bile zastopane podružnice "Janez Krek" št. 1 in Dr. Antona Korosec št. 2, kakor tudi Zveza Jugoslavskih Zen in Deklet.

DOPISI:

Chisholm, Minn. — Podružnica "Simon Gregorčič" št. 13, poroča tajnika, da imajo več novih članov in pošiljajo obenem večjo svoto narodnega darika SNZ.

La Salle, Ill. — Podružnica "Jugoslavija" št. 6 pošilja svoto denarja za članarino 1919 in narodni davek SNZ.

Indianapolis, Ind. — Podružnica "Slovenija" št. 32 poroča, da so zadnjič imeli velik ljudski shor, na katerem so sprejeli več resolucij glede postopanja listne naprave Jugoslovonom, ter so dočele resolucije poslali na predsednika Woodrow Wilsona, tajnika, Lansinga, italijanskemu in angleškemu poslanku.

Nadalje pošiljajo dolgo vrsto tinen darovalcev, ki so darovali za narodni davek SNZ. Skupni svota je bila poslana \$150.00.

Ta podružnica je bila šele pred kratkim ustanovljena in je v tem kratkem času že veliko darovala. Lepa hvala vam zato!

Chicago, Ill. — Podružnica "Woodrow Wilson" št. 7 pošilja svoto denarja za narodni davek SNZ, in novo članarino za leto 1919. Poročajo, da so dobili novo delavno moč na narodnem polju. Rev. Kazimirja Zakrajška, da bo dobro pomoč pri podružnici.

Protest.

Društvo sv. Štefana št. 1 K. S. K. J. v Chicagu, Ill. je na svoji redni seji dne 5. aprila 1919, ostro protestiralo proti nekaterim slovenskim listom, posebno proti "Glasu Naroda" radi napadanja in pisarenja proti slovenski župniji, in slovenski cerkvi sv. Štefana v Chicagu, Ill. Društvo odločno želi in zahteva, da se pusti slovensko župnijo in cerkev popolnoma pri miru "Glas Naroda", naj se ne briga, kedaj je v naši cerkvi sv. misijon, zakaj se vrši misijon, in koliko se bode darovalo pri sv. misijonu? Cerkev sv. Štefana je bila zidana na podlagi našega društva, ker je najstarejše katoliško društvo v Chicagu, in zato društvo želi, da se pusti cerkev in župnija od strani listov popolnoma pri miru.

Per podpore ne pričakujemo od nobenega lista, in zato hočemo mir.

Za društvo sv. Štefana št. 1, K. S. K. J.

Chicago, Ill. 10. aprila 1919.

John Terselich, predsednik.
Math Grill, tajnik.
Anton Gregorich, zastop.

(Pečat.)

PROTEST.

Društvo Marije Pomagaj št. 78, K. S. K. J. v Chicagu, na izredni seji dne 6. aprila, ostro protestira in obsoja grdo nezno pisarenje zoper našega župnika, Rev. K. Zakrajška, ter celo našo faro, po nam nasprotnih listih. Sicer nam take ostudne laži ne bodo nikdar vzele vere in zaupanja v našega č. g. župnika; tendarce se ne sramujete radi tega zlobnega ruvanja samih sebe, če se ne sramujete svojega naroda, inej zvsaj ozir pred tujimi narodi. Tendarce vsa grda ruvanja se že po drugih farah in solah govori, ter takorekoč kažejo s prstom na naš narod. Dva, k večjem trije v Chicagu so se zmotili, da hočejo izvršiti nasilje. Zaradi takih propalje po čemo bitti in mi vsi drugi zamehorani, od drugih narodov. Sramota, da se dobi med slovenskimi župniki, kakor je ona Minka, ki se podstopi tako podlega dela, samo zaradi sovraštva do vsega kar je katoliškega, ker troši laži okrog, da je dala aretirati našega g. župnika in da je bil odveden na policijo. Lažnjivka, dokaži! Sramota za tako slovensko ženo!

Še največja sramota pa za list "Glas Naroda", ki je v resnici le glas, pa pokveč, da že nekaj let sem tako hinavsko preminja svoj barvo. Žene! ki se imenujete katoliške, proč s tem ničrednim listom!

Društvo Marije Pomagaj ta list prezira, ter najstrože obsoja. Društvo protestira tudi proti nekem duhovniku, republikanem, ki takorekoč sramoti in napada po protikatoliških časopisih našo slavno Jednoto, h kaferi tudi naše društvo spada; je rajši roko na sree, ter kliče: mea culpa, mea culpa.

Ta protest je bil sestavljen, prečitán in sprejet na izvanredni seji dne 6. aprila 1919 z opombo, da naj se ga priobči v "Glasu K. S. K. Jednote".

Chicago, Ill. 7. aprila 1919.

Za dr. M. P. št. 78 S. K. K. J. Odbor.

S. N. Z.

URAD SLOV. NAR. ZVEZE V CLEVELANDU.

II. ZAPISNIK

seje izvrševalnega odbora SNZ v Ameriki, katera se je vršila dne 12. marca 1919 v Knasovski dvorani.

Prodsednik Paul Schneller odpravi sejo ob 8:30 zvečer. Pozdravi navzoče in po vsem namenu seje, ki je bila namenjena glede važnih sprememb od zadnje izvanredne konvencije in drugje glede Relief fondov, onega iz New Yorka in iz Chicaga.

Predsednik se prične na dnevni red, pojasnjuje predsedništvu stališče S. N. Z. in J. N. V., da je po sklepu zadnje konvencije SNZ, izstopal od J. N. V., ter da nima od takrat naprej nobenega stika več s to pisarno, napak je samostojna politična organizacija.

Dove razmere med Rev. Grskovićem in Marjanovičem, da SNZ, pri tem prepiru, ki ga imata ta dva človeka, nima nič opraviti. Sveta, za katero se gre je bila poslana iz Južne Amerike. S tem se začenja predsedništvu poročilo.

Priloga tajnika, da on poroča svoje stvari. Keč je bilo obilo programa na dnevnem redu, se je zapisnik zadnje seje opustil, da se bo na prihodnji seji odobril.

Poleg izvrševalnega odbora SNZ, so bile zastopane podružnice "Janez Krek" št. 1 in Dr. Antona Korosec št. 2, kakor tudi Zveza Jugoslavskih Zen in Deklet.

DOPISI:

Chisholm, Minn. — Podružnica "Simon Gregorčič" št. 13, poroča tajnika, da imajo več novih članov in pošiljajo obenem večjo svoto narodnega darika SNZ.

La Salle, Ill. — Podružnica "Jugoslavija" št. 6 pošilja svoto denarja za članarino 1919 in narodni davek SNZ.

Indianapolis, Ind. — Podružnica "Slovenija" št. 32 poroča, da so zadnjič imeli velik ljudski shor, na katerem so sprejeli več resolucij glede postopanja listne naprave Jugoslovonom, ter so dočele resolucije poslali na predsednika Woodrow Wilsona, tajnika, Lansinga, italijanskemu in angleškemu poslanku.

Nadalje pošiljajo dolgo vrsto tinen darovalcev, ki so darovali za narodni davek SNZ. Skupni svota je bila poslana \$150.00.

Ta podružnica je bila šele pred kratkim ustanovljena in je v tem kratkem času že veliko darovala. Lepa hvala vam zato!

Chicago, Ill. — Podružnica "Woodrow Wilson" št. 7 pošilja svoto denarja za narodni davek SNZ, in novo članarino za leto 1919. Poročajo, da so dobili novo delavno moč na narodnem polju. Rev. Kazimirja Zakrajška, da bo dobro pomoč pri podružnici.

Protest.

Društvo sv. Štefana št. 1 K. S. K. J. v Chicagu, Ill. je na svoji redni seji dne 5. aprila 1919, ostro protestiralo proti nekaterim slovenskim listom, posebno proti "Glasu Naroda" radi napadanja in pisarenja proti slovenski župniji, in slovenski cerkvi sv. Štefana v Chicagu, Ill. Društvo odločno želi in zahteva, da se pusti slovensko župnijo in cerkev popolnoma pri miru "Glas Naroda", naj se ne briga, kedaj je v naši cerkvi sv. misijon, zakaj se vrši misijon, in koliko se bode darovalo pri sv. misijonu? Cerkev sv. Štefana je bila zidana na podlagi našega društva, ker je najstarejše katoliško društvo v Chicagu, in zato društvo želi, da se pusti cerkev in župnija od strani listov popolnoma pri miru.

Per podpore ne pričakujemo od nobenega lista, in zato hočemo mir.

Za društvo sv. Štefana št. 1, K. S. K. J.

Chicago, Ill. 10. aprila 1919.

John Terselich, predsednik.
Math Grill, tajnik.
Anton Gregorich, zastop.

(Pečat.)

Houston, Pa. — Član SNZ, J. P. prsi na nabiralne pote, da bi se mu poslane za nabiranje milodarov za bode v starem kraju. Tajnik poroča, da je naredil vse potrebne korake in odposlal zvečeno.

Collinwood, Ohio. — Podružnica "Dr. Antona Korosec" št. 2 poroča imena novo pristopnih članov, pošilja tudi članarino. Podružnica jako lepo napreduje, kljub slavnemu napadanju od strani SRZ. Collinwood je največje mesto boljševiške propagande. Tam živijo K. Bajčev, Durovski, Kotnikovi, Ličarji itd., pa ni zatól On, tajnika.

Rock Springs, Wyo. — Podružnica "Mirija" št. 27 pošilja imena novih članov ter poroča, da niso mogli poslati delegata na izvanredno konvencijo glede slabe železniške zveze z železnikami, ker so bili tam iste dni veliki snežni zameti. Sajnajo se in

Mlinarjeva Kristina.

P. P.

Bil je teden tistega časa, ki je odločen, da se je treba približati k spovednici in opraviti velikonočno dolžnost. Imeli smo misijon in ves teden so se zbirali verniki vneto in obilnoštevilno k spovednici in službi božji. Spovednice so bile kar oblegane — in to takoj izprva; zakaj govorili, ki so bili umerjeni posameznim stanovanjem v pouk, so segali do srca in zvabite cele čete tistih, ki so posameznim stanovanjem pripadali, da so prišli in odlagale teže grehov in razvad.

Stanovski nauk za dekleta! Tako je bilo oznanjeno — in trume deklet so se zgrinjale tisto popolno v cerkev in se, kolikor je bilo mogoče, postavile v bližino spovednice; ker vedelo se je, da resnišni sad svojih govorov hočejo misijonarji vedeti v tem, da poslušalci ne le poslušajo, ampak da potem tudi gredo in pokleknejo in priznajo: "Oče, grešil sem!"

In misijonar — mlad še, a bled in visok, čigar postava je že sama po sebi pričala o pokori in o zatajejanju — je govoril vneto in prepričevalno, da so srca zastajala in je šlo po udih, kakor mraz in vročina obenem. Švartil je pred grešnim znanjem in nagibal k temu, da se znanja, ki so se kot grešna sklenila, raztrgajo enkrat za vselej, ker 'zdaj je čas milosti, čas rešitve in zveličanja.'"

— Grešno znanje!

In zapeklo je Mlinarjevo Kristino, ki je stala sred cerkve med drugimi. Vest se je oglašila in je rekla, da njeno "znanje", če še ni grešno, pa je vsaj nevarno in brez resnega namena in pomena — skrivno in za hrbtom starišev.

... In tako znanje pripelje k grehu prej ali slej. Zbudi se torej o pravega časa. vrzi od sebe verige, ki te oklepajo vedno tesneje. ... Se je čas. ... čas pokore in zveličanja. ...

— Toda.

In isto izgovorbo se je dvignilo in hotelo opravičevati Ali se mar ne bere in ne piše toliko o ljubezni? Ali ni to nekaj levega in vzvišenega? Čemu torej preganjati to, kar je pravzaprav z naravo usejano v človeško srce? Čemu? Toda poslušaj!

"Ljubezen je tam, kdo drugega v resnici rad ima. Ti praviš: Rad me ima! Jaz pa pravim: ako te v resnici rad ima, potem mora skrbeti, da ti obvaruje tisto, kar je tebi največji zaklad in najboljše blago na tem svetu! In to je tvoja dekleška čast, tvoje poštenje in tvoje dobro ime. ... Sedaj pa vprašaj svojo vest, kakšno je njegovo obnašanje nasproti tebi. ... Kakšne so njegove besede. ... Kakšni so njegovi nameni. ... Praviš: Lepe namene ima! — O, ko bi jih le res imel! Toda, kdor ima lepe namene, ta dela po poštenem potu, ne po ovinkih — z vednostjo staršev, ne na skrivnem. Ta pride podnevi in pove, da je zakon njegov namen. ... Kdor tako dela, njemu je verjeti, da te ima rad. ... To bi bila ljubezen, ki je dobra in za zakon potrebna. Sicer pa —!"

Menda pač ni bilo v cerkvi človeka, ki bi ga bile zadele besede govornika bolj, nego Mlinarjevo Kristino. Čim dalje je govoril misijonar, tem bolj nemirna je bila; zdaj zardela, zdaj pobledele v obraz; zdaj polna dobrih sklepov, svojim poboljšanjem. ... V srečo v prihodnjem že obupajoča nad je vojskovala boj, in ta boj je bil boj med nebisi in med peklo. ... Šele med križevim potom, ki ga je po pridigi vsa cerkev skupno molila, se ji je srce nekoliko pomirilo in vedno bolj jasni sklepi so se ji dvigali v duši. Da jo je pripeljalo, to nepotrebno znanje že daleč — skoro do roba: to je izprevidela. In da bo šlo še dalje — morda čez rob — v prepad, ako znanja čim prej ne razdere: tudi tega si ni mogla prikrivati. Znanje za hrbtom starišev, združeno s ponočnim shajanjem in ... o Bog: to je pač jasno dovolj, da se tako znanje mora "grešno" imenovati. In kako si more upati, da bi pristopila k spovednici, predno ni raztrgala vezi in verig! Da pa k spovedi mora, to je zopet jasno kot beli dan; zakaj velikonočni čas je tu! In vrh tega vest sama teži in priganja. ... O, ko bi le mogla!

Ko je šla po cerkveni pobožnosti domov skozi vas doli proti inlinu, je skoro ni bilo več poznati. Mlinarjevo Kristino. To je bila pač neka druga enoindvajsetletna dekle, s povešenimi očmi, ne oziraje se niti na levo, niti na desno, stopaje po stezi, roke nevede še vedno sklenjene, z ma-

šno knjižico v rokah. ... In tako menda, res ni zapazila mladence, ki jo je bil dohitel. Vsaj delala se je, kot da ga ne opazi. Šele ko je tik pred mlinom spregovoril z malo norčavim glasom: "Eh Kristina — si pa danes pobožna, da je kaj!" — tedaj se je skoro zdrznila, rdečica ji je zalila obraz in ne da bi kaj odgovorila ali ga le pogledala, je zbežala v hišo in vrata zaloputnila za seboj. ...

Osramočen in zavzet je obstal fant tik pred vrati in premišljeval par minut, Bil je še mlad, nekoliko bled, gorečih črnih oči in hlastnega, nemirnega obnašanja. Koniec prihodnjic.

POZOR ROJAKI!

Rojakom širom Amerike stem naznanjamo, da jo je dne 17. marca t. l. od tu iz Rankina, Pa. neznano kam popihaval v pittsburghski okolici dobro poznati Matija Musič. S sabo je odnesel, ali ukradel ves tedenski dohodek \$300.00 od dobro napredujočega slovenskega društva "Danica".

Omenjeni je delal pri društvu za natakárja in je bil tudi član istega društva. Poleg tega je še opeharil več drugih rojakov, od katerih si je denar posojeval z obljubo, da jim vse vrne, ko bo dvignil svoj denar iz banke. Na banki pa ni imel centa.

Kakor se je pozneje dognalo, je odnesel rojakom tudi več Liberty bondov, katere je jemal od njih, da jih bo zamenjal v denar, pa ne zanje — ampak zase. Oni uzmogivje je vsega skupaj prevaril tukajšnje rojake za približno \$1000.00. Gotovine ni dosti odnesel od tu, ker je rad karte igral in po kegljaških hodil; delal pa nikoli rad.

Omenjeni Matija Musič je doma iz vasi Krasine, podzemeljske fare v Belokrajini. V Ameriko je prišel že pred kakimi 20 leti. Najprej je živel nekje v Cornwall, Pa., potem v Reading in na Ambridge; tu v Rankin je živel 9 let. Spozna ga lahko tudi kdor ga še ni videl, ker je slep na levem očesu da nosi stekleno oko. Navleče se ga večkrat rad, čemur kaj pod palcem.

Prosimo torej cenj. rojake širom Amerike, kdor ga kje vidi in zna za njegov naslov — da nam ga naznani, za kar mu bomo

zelo hvaležni. In ko se ga enkrat prime, bo tudi, ki nam ga naznani, dobil \$25. (petindvajset dol.) nagrade brez kakage ugovora.

Odbor dr. "Danica".

Pišite na: Jugoslovanski podp. dr. "Danica" 832 — 3rd St. Rankin, Pa. (Advertis.)

DRUŠTVO "MARIJE SEDEM ŽALOSTI" ŠT. 80. K. S. K. J., N. S. PITTSBURGH, PA.

ima svojo redno mesečno sejo vsake drugo nedeljo v mesecu v Kranjaku Slovenskem Qomu, 57 in Butler St. Pittsburgh, Pa.

Uradniki za leto 1919:

Predsednik: John Mravintz, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa. Tajnik: Frank Trempus, 5146 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa. Zastopnik: Jurij Greguraš, 4517 Butler St., Pittsburgh, Pa.

Društ. zdravnik: Dr. C. J. Stybr, 865 Lockhart St., N. S. Pittsburgh. Člani se sprejemajo v društvo od 16. do 50. leta; posmrtnina je \$1000, \$500 ali \$250. Naše društvo plačuje vsak dan en dolar, ali \$7.00 bolniške podpore na teden.

Slovenci in Hrvati, kateri še niste pri nobenem društvu, spadajočem h K. S. K. J. se uljudno vabijo pod zastavo zgoraj omenjenega društva.

Za vsa pojasnila se obrnite na zgoraj imenovane uradnike društva. V slučaju bolezní se mora vsak član tega društva oglasiti pri sobratu John Golobčič, 5621 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa., isti dan ko zbolí in ravno tako zopet ko ozdravi.

THE FIRST NATIONAL BANK

(PRVA NARODNA BANKA)

CHISHOLM, MINN.

naznanja s tem da lahko zopet pošilja denar v vse kraje Jugoslovanskim državam. Denar pošiljamo naravnost brez kakage zadržka po najnižji ceni (kurzu) in jamčimo za vsako pošiljatev. Zglasite se, ali vprašajte za vašega rojaka Jakob Osbolt-a, ki je pri nas u-služben, samo za to, da postreže našim slovenskim in jugoslovanskim strankam. Banka je odprta od 9. do 3. ure; ob sobotah tudi zvečer od 7-8.

Vesele velikanočne praznike

želiva vsem najinim cenjenim odjemalcem in ostalim rojakom ter rojakinjam, ter se še v nadalje najuljudneje priporoča

IVAN IN JULIJANA GOTTLIEB

SLOVENSKA GROCERIJA

Telefon: Canal 3073 1821 W. 22. St., Chicago.

TAKOJ

odpravi želodčno nepriliko!

BOLEČINE VSELED NEPREBAVE, SLABA USTA, PEKOČINE V ŽELODCU IN KOLCANJE. PRIJETNO ZDRAVILO.

Čudite se, kaj ste jedli, da vas teži v želodcu?

Ne tarnajte preveč!!! Zdravilo je tukaj!!!

Eno uro zatem, ko ste použili eno Laxcarin tableto, prešle bodo vse bolečine v črevesju, nehala vas bo tudi takoj glava boleti.

Stane prav malo — in je vredno zlata za bolnega človeka. — Deluje točno kot ura.

Najboljše je, da naročite dovolj Laxcarina za celo zdravljenje, če bolezen dolgo traja. 6 škatelj velja samo pet dolarjev; za bolnika so pa milijonkrat več vredne. Za en dolar dobite že eno škatljo. Pošljite Money Order ali denar v registriranem pismu in naredite naslov: Laxcarin Products Co., Dept. Z-1, Pittsburgh, Pa. — Po-naredbe vam bodo škodovala, zato se jih ogibajte! Laxcarin se ne prodaja v lekarnah.

Odpri srce, odpri roke, Otiraj bratovske solze, Sirotam olajšaj gorje!

POSLEDNJE POSOJILLO

POSLEDNJE VOJNO POSOJILLO. — TO POSOJILLO JE PRAVZAPRAV POSOJILLO ZMAGE. — MORA BITI PODPISANO V CELEM ZNESKU. — STORIMO PATRIJOTIČNO DOLŽNOST NAPRAV VLADI NAŠE NOVE DOMOVINE! — KAMPANJA SE PRIČNE DNE 21. APRILA T. L., IN TRAJA TRI TEDNE.

JUGOSLOVANI!

VLADA ZDRUŽENIH DRŽAV JE PRIZNALA NAŠO DOSEDANJO POŽRTVOVALNOST, KATERO STE POKAZALI PRI MINULIH ŠTIRIH VOJNIH POSOJILIH. NE ODNEHAJTE SEDAJ. STO. PIMO SKUPAJ, DA DOVRŠIMO NAŠE DELO V ZNAMENJE HVALEŽNOSTI AMERIŠKIH JUGOSLOVANOV.

Tu gre za našo čast in ugled!

ZAČETKOM MINULE SVETOVNE VOJNE SO SE JUGOSLOVANI ZAVEZALI, DA BODO STALI VDANI IN VERNI NAŠI NOVI DOMOVINI ZA ČASA BORBE ZA SVETOVNO DEMOKRACIJO. REKLI SO, DA SO VOLJNI DOPRINEŠTI VSE ŽRTVE NA OLTAR NAŠE MOGOČNE, SVOBODNE DOMOVINE. — JUGOSLOVANI SO VELED TEGA STOPALI V CELIH VRSTAH V REDOVE AMERIŠKE VOJSKE IN MORNARICE. NA TISOČE SE JIH JE BORILO POD ZVEZDNATO ZASTAVO. — NA TISOČE JE PRELIVALO SVOJO KRI ZA SVETA NAČELA PREDSEDNIKA WILSONA!

JUGOSLOVANI SO DALI NA MILIJONE DOLARJEV ZA MINULA VOJNA POSOJILA. TO STE DELALI BRATJE ZA NAŠO ČAST IN PONOS JUGOSLOVANSKEGA NARODA V AMERIKI! SAMO ENKRAT ŠE STOPIMO V VESTE IN TO POSLEDNJKRAT. KO DOJDE ČAS, ČEZ PAR DNI, KUPIMO BOND OV SVOBODE, KAR NAJVEČ MOGOČE.

ZMAGE IN SVOBODE.

ZDRUŽENE DRŽAVE SO ŠLE V VOJNO, DA STAREJO AVTOKRACIJO NEMŠKE IN AVSTRIJE.

ZDRUŽENE DRŽAVE SO PRIČELE VOJNO, DA PRIDOBILJO SVOBODO VSEM SVETU, VSEM NARODOM, OSOBITO MALIM.

ZDRUŽENE DRŽAVE SE OSOBITO BORILJO NA MIROVNI KONFERENCI ZA PRAVICO MALIH, PREJ TEPTANIH NARODOV.

JUGOSLOVANI!

NE POZABIMO, DA IMAMO V ZDRUŽENIH DRŽAVAH NAŠEGA NAJBOLJŠEGA ZAGOVORNIKA.

POKAŽIMO JIM TOREJ SVOJO HVALEŽNOST S TEM, DA KUPUJEMO V POLNI MERI VLADNE BONDE ZMAGE (V. VICTORY LOAN).

POSOJILLO ZMAGE

JE POSLEDNJE POSOJILLO SVOBODE. POSOJILLO ZMAGE SE NAZIVA VSELED TEGA, KER SO ZDRUŽENE DRŽAVE ZMAGALE NA CELI CRTI. — ZMAGALE SO NAD AVTOKRACIJO IN DESPOTIZMOM.

Posojilo Zmage je najbolj varno investiranje denarja na celem svetu!

Kampanja se prične dne 21. aprila! BODITE PRIPRAVLJENI!

NARAVA JE V CVETJU

Po dolgem spanju se je prebudila mati narava. — Polna je moči, in čaka vas, da jo pričnete obdelovati. Prvi pogoj za uspešno obdelovanje je pa dobro seme. Brez dobrega semena, ne bo dobrega sadu.

Sedaj je najpripravniji čas za sejanje. Ne zamudite te najugodnejše prilike. Spomlad se pripravljajte za jesen.

Ali ste se že preskrbeli za kuhinjo? Vaš vrt vam da večinoma vse kar potrebujete v kuhinji. Toda le pod enim pogojem, vrt vam bode rodil, če boste vsejali dobra semena.

Jaz imam v zalogi semena najbolj priljubljenih cvetlic, trav in raznih zelišč, ki so v kuhinji neobhodno potrebna.

Vsa semena so preiskušena. Kdor bo naročil, se ne bo kesal.

MATH. PEZDIR,
Box 772, City Hall Sta.,
New York, N. Y.

Pišite po brezplačni cenik! Vsebuje imena vseh priljubljenih cvetlic, najraznovrstnejša poljska semena, trave, ter imena zelišč in začimb, ki so v kuhinji neobhodno potrebne.

ALI BI VERJEL OGLASU, KATEREGA JE CITAL V CASNIKIH.

ZANIMIV SLUČAJ MOZA V OHŮU.

Mr. Smith iz Carringtona je bil že vedavno navaden pesimist. Oglašanje patentiranih zdravil in drugi oglasi v splošnem so bili po njegovem mišljenju popolnoma nepotrebni. Naravno je, da je bil imel enako idejo o zdravilnih samih, in to je bil tudi velik varok, da je bolehal več let na železni nerednosti in zaprtosti.

Vsekakor pa je nekega dne Mrs. Smith se navlečala te nepretrgane sitnosti, katere je stresal Mr. Smith nad njo neprenehoma. Navadno vedno nezadovoljen je mnogokrat brez vsakega spajanja, je povzročilo veliko več sitnosti kot se j omogočevalo od nje pričakovati. Nekega dne se je oglašil sosed pri gospe Smith in pokazal na neki oglaš LAXCARINA v domačem listu. Mrs. Smith se je odločila, da to poskusi. Naročila je zavoj tega zdravila. Sprejela je zdravilo po pošti, ali nalezela je vsemu na odpor, katerega pač ni pričakovala preje. Mr. Smith se je bil odločno zavzel, da ne vzame nobenega takozvanega "goljufivega zdravila". Komu je vendarle Mrs. Smith imela svoj uspeh in ga pregovorila, da je vzel eno kroglico po kosilu. Seveda ta sama kroglica mu v resnici ni pomagala, temveč za moment se poslabšala njegovo stališče. Vsekakor pa na vse godranje od strani Mr. Smitha je Mrs. Smith spoznala, da ne bode tako hudo ga pripraviti, da bi vzel še drugo kroglico in še tretjo pozneje tega Laxcarina. Obistnina naravno ni hotel pod nobenim pogojem priznati, da mu je Laxcarin pomagal. Vendar pa po preteku trideset dni zdravljenja in uživanja Laxcarina je povedal Mr. Smith svoji soprogi, da je sedaj še sam naročil še šest zavojev Laxcarina in se je celo izrazil, da za eno noč ni potreba uživati, a vseeno noče biti več brez njih. Njegov želede deluje dobro in čreva so v dobrem stanju sedaj.

Torej vzemimo stvar, kakršna je. So oglaš in zopet oglaš, pa so tudi ljudje in zopet ljudje raznega mišljenja in na zoro. Če ste pesimist, potem pustite naj vaša soproga naroči en zavoj Laxcarina za vas in če niste pesimist, potem pa ga kar sami naročite še danes. Ni večjega gorja od želede nezadovoljnosti in zaprtosti. Ni le gorje vsled bolečine, ampak povzroča tudi prehitro starost. Naročite si zavoj Laxcarina, pustite, da vam pokažemo, da so oglaš v katehi lahko verjamete in jim zaupate.

Laxcarin se prodaja pri Laxcarin Products Co., Dept. Z-1, Pittsburgh, Pa. Cena je en dolar zavoj — polno zadostilo šest zavojev za pet dolarjev. Pošljemo poštne prosto za gotov denar, money order ali poštne znamke. — Ne jemljite nobenih ponaredov.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Pomladansko zdravilo.

Spomlad je kri po navadi polna nečistoč, ki se nabere skozi zimo. Posledica tega stanja se pokaže na mestih v obliki prisočev, ran in drugih kožnih bolezni. Mnogokrat je obraz poln teh prisočev, katerih se želite iznebiti.

Severa's Blood Purifier

(Severov Kričistilec) je treba torej vzeti vsako spomlad, pravzaprav vsak čas skozi leto, če je vaša kri nečista ali ako znaki kažejo, da vaša kri ni čista. Prinaša moč, čisti kri in jo vdrži v zdravem stanju, kakor mora biti. Naprodaj v vseh lekarnah. Cena \$1.25.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

POZOR SLOVENCIM IN HRVATIM!

Kdor si želi kupiti hišo ali loto v slovenski okolici ali pa najsibode na kateri strani mesta Chicago, naj se oglasi pri meni, kjer bode vedno točno in pošteno postrežen.

Opomba: Imam tudi več strank, ki hočejo zamenjati hiše za lote ali pa farne.

S spoštovanjem
Martin Laurich,
1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.
Telefon: Canal 5777.

Odprti sroce, odprti roke,
Otitaj bratovske solze,
Sirota olajšaj gorje!

VABILO

na četrti veliki

Koncert in Ples

kategora priredi

Slovenski Tamburaški In Pevski Zbor "LIRA"

V CHICAGO, ILL.

V NEDELJO, 4. MAJA T. L.

v "Bohemian-American" dvorani
18. cesta med Blue Island in Laflin cesto.

Pričetek točno ob drugi uri popoldne. Vstopnina 75 in 50c.

Vatopnice se dobijo že sedaj pri odboru in članih tega društva.

Na sporedu bo: Petje moškega in mešanega zbora, samospevi, tamburaške točke in kratka gledališka veseligr. Po vsopredni sledi prosta zabava in ples. Iz prijaznosti sodeluje pri tem koncertu sl. pevski zbor "Slovan" iz So. Chicago, Ill.

Natančen program se bo dobil v dvorani.

K mnogobrojni udeležbi vabi najljubnejše ODBOR.

Jernej B. Verbič

edina slovenska

procerija, mesnica, prodajalna mešanega

blaga, smodk in tobaka.

635 AURORA AVE. — AURORA, ILL.

Telefon: 2754-J

se zahvaljuje vsem cenjenim odjemalcem za dosedanja naklonjenost in se toplo priporoča našim rojakom in rojakinjam še za v bodoče. Pri meni bo vsakdo solidno postrežen.

Zajedno želim vsem mojim odjemalcem vesele, zdrave, srečne in zadovoljne

VELIKONOČNE PRAZNIKE IN
VESELO ALELUJO!

Z velespoštovanjem vam vdani

Jernej B. Verbič.

Telefon: Canal 80

Martin Nemanich

SLOVENSKA GOSTILNA IN RESTAVRACIJA

1900 W. 22nd St., vogal So. Lincoln St., Chicago, Ill.

Rojaki Slovenci vedno dobro došli!

Ne strašite se!

Vaš denar je varen!

Če tudi je razglašena vojna, se vlada ne bode polastila Vašega denarja, naloženega na banki. Tako izjavlja predsednikova vojna proklamacija. Kar je Vaše, je torej Vaše in ostane Vaše; nihče nima pravice do Vaše lastnine, dokler se Vi zadržite mirno in ne ručate soper našo državo.

3%
obresti na hranilnih ulogah
3%

Obresti ako nedvignjene, se pripisujejo h glavnici in se tako soper obrestujejo. Pri nas bodele vedno dobro in ugodno postreženi po svojem rojaku.

Naša banka je pod nadzorstvom vlade Združenih držav in članica Federalnega rezervnega sistema.

Denarja v stari kraj vam sedaj ne svetujemo polikljati, tudi ne po brezličnem brzjavu, ker so razmere preveč nestanovitne. Odajamo v najem varnostne škrinje po \$3.00 na leto za shranjenje vrednostnih papirjev in listin, kjer je potem isto varno pred ognjem in tatovi.

Poslojse, kjer so naši uradi, je naša lastnina.

Naša banka je depozitni urad za zvezno politno hranilnico, za mesto Joliet, za okraj Will, za državo Illinois in za vlado Združenih držav.

Odprto vsaki dan, razv nedelj in praznikov, od 9. dop. do 3. pop.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS

Kapital \$150,000. Rezervni sklad \$360,000.

Kila umori 7000 ljudi na leto.

Sedem tisoč oseb umre na leto zaradi kile. Tako se glasijo namreč statistični listi. Čemu? Ker se neuredijo sami in samarili, ali se pa niso dosti odtrali in otokline na obodnem delu ledene v utranjanje, ali kile. Kako je pa s tem? Ali se tudi Vi namerjate v to? Ali nosite le kako obvezo, ali kaj drugega? Tako obveza je samo za njo, sponz ali opori pri veliki stani, če se ne vrta. Tako obveza na more tako delovati, kakor kaka mehanska priprava. Če se prevred stisnete v obvezo, ustvarja ta cirkulacijo krvi; tako obveza druzi, oslabele mišice, in potrebujejo največ prehrane.

Veda in umetnost je pa imela našti, ki vsemu temu odstopa. Vsakdo, ki nosi sedaj kako obvezo, ali pa vsaj kila naj bi enkrat ZASTONI poskusil takozvano PLAPAO metodo, ki je najbolj umetna, logična in uspešna pri domačemu zdravljenju kile. Ta način je že svetovno znan.

PLAPAO BLAZINICA, kadar se je teeno k telesu prilega, se je pomakne a prostora, valed tega, tudi bolečina ni ne teži. Ta blazinica je mehka kot fmet, lahka pri nošnji in po cenit. Rabite jo lahko med delom, ali počitkom. Nima nič jermenov, privez, ali trakov.

Učite se torej kako je mogoče ustvariti naravnim potom odprtno utranjanje (kile) da Vas isto ne bo vedno težilo. Poljpite svoje ime in naslov v: Zastoni, kila: PLAPAO CO., Box 3367, St. Louis, Mo., da vam pošljemo ZASTONI na poskušnjo Plapao in va potreba navedila.

Tvrda E. Bachman, inkorp.

ZASTAVE, REGALIJE IN RAZNE DRUŠTVENE POTREBE SCINE.

2107 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.

Telefon: Lawndale 441.

Pozor gg. tajniki krajevnih društev!

Kadar potrebujete nova društvena pravila, lično izdelana pisma, kvarte, vabila in vatopnice za veselice, ali kako druge tiskovine, obrnite se na največje slovansko tiskarno v Ameriki, na

NAJBOLEJ TISKARNO, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Vi nam bode izgotovila vse tiskovine v popolno zadovoljnost glede na vse, kar vam je potrebno in okusnega dela. Osebito vam priporočamo zelo priprave in tiskovine za člane in članice, izdelane v malem lepem formatu in v lepem tisku. Daje imamo v zalogi zelo prikladne Nakaznice za blaženje, in izplačevanje bolniške podpore in drugih izdatkov, ter podobne. Tiskano imamo tudi Bolniške liste, večje in manjše in posebne pole za vodstvo članov, da se ima na podlagi teh pol lahko vedno na dan pregled stavila članov po skladih, ali razredih.

Na zahtevo pošljemo vsakemu društvu vzorec gorinavedenih tiskovin na ogled brezplačno!

OPOMBA: V naši tiskarni se tiska "Glasilo K. S. K. Jednote".

TELEFON CANAL 6027

Frank Grill's Dairy

Prva slovensko-hrvaška MLEKARNA

1818 W. 22nd Street Chicago, Illinois.

Se priporoča slovenskim in hrvaškim gospodinjam slovenske čikaške naselbine.

Mleko razvažam strankam po hišah točno vsak dan.

Z velespoštovanjem Frank Grill, slovensko-hrvaški mlekar

Kupujte Vojno - varčevalne znamke!

Zaupno zdravilo prinaša iznenadenja.

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega varoka, ker zaupnost izdelovalatelja zasluži popolno zaupanje in čislanje od strani številnih odjemalcev. Malo povikanje čen je sedanja potreba, da se ohrani živečljiva varčina izdelkov. Bratili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spudbil se zadnji eter in morali smo cene nekoliko povišati. Vsek prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanjosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebšchine, in tudi lekarja stane sivar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za njo.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Torej ima tako zaupanje in vseh med svetom, kar učini, da bol izgubi svoje stališče. Izmed vseh bolovnih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spoetih v želedu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino učini želede in odstrani iz notranjine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen uring zdravilnih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi lek. so prosti vsakršne ne potrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke korenilnice ter kranob barve rudeče vino. V zadevi zabasnosti, neprehavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navdase alabobe, kakor tudi v želedeh neprilikh, ki rade nadlegujejo ženske ob premembi žitja ali radarje in arave delavce, ko deajo in vdihavajo plin. Se rabite ta lek, hste naši v njem neprenehljivo vrednost. Dobite jo v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodere vsolej v kofen bolečine, zato pa je slasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrplosti glave in drugih, najhitrejša in gotova pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje črvev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Poselno za izpiranje grla in ost. listotako za čiščenje ran, izpiranje in drugih kot njih otrovov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJSE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER CO.

Manufacturing Chemists

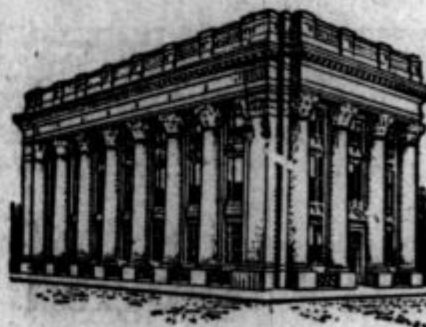
1:33-1343 So. Ashland Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

POD VLADNIM NADZORSTVOM ZEDINJENIH DRŽAV.

Ustanovljena leta 1857

Nacionalizirana leta 1864

ŽE 60 LET

je ta banka varno čuvala in držala prihranke ljudstva našega mesta. Ustanovljena je bila leta 1857. Sedaj ima že 14,000 ulagateljev. Njeno skupno premoženje, ali imetje znaša nad \$8,500,000.00. Preostanek glavnice in čisti dobiček znaša nad \$550,000.00, kar se drži v posebnem zaščitnem skladu.

Naložite torej Vaše prihranke v

NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI BANKI V JO LIETU.

3% Narastlo obresti so polletno pripisujejo k glavnici, ali pa izplačujejo na hranilne uloge od \$1.00 naprej. 3%

FIRST NATIONAL BANK OF JOLIET.

Joliet,

Illinois.

"LJUDSKA BANKA".